

Porotce 1 – Vítěz

Liam / Laura Donovan

(+)

„Znám svoje místo v životě. Je vždycky na stupni vítězů. A vždycky úplně nahoře.“

Nejspíš jsem se s touhou po úspěchu už narodil. Je to něco jako životní filosofie. Samozřejmě to neznamená, že bych byl úplně nahoře a všechno dostal zadarmo – to spíš naopak. Hlavní je, že jsem se rozhodl vzít svůj život do vlastních rukou a vytřískat z něho co se dá.

Hlavně ale nebuďte naivní. Nemusím být absolutně nejlepší ve všem. Ať si někdo klidně běhá maratón, ten mě nezajímá. Já musím být špička jen v tom, co dělám.

Nechápu lidi, kteří se spokojí s málem. Koho zajímá průměr? Když chce člověk žít naplno a něčeho dosáhnout, musí se přece snažit. A nemůžete zářit, když ani nesvítíte.

Na světě jsou ale samozřejmě další jako já, takže můj život občas vypadá jako nekončící šňůra soupeření a honby za okamžikem úspěchu. Ale znáte snad lepší život, který by stál za to žít?

Fakt

Nesnesu, když v mé blízkosti zazáří někdo jiný.

Porotce 2 – Dravec

Ian / Isabella Whyte

(+, !V lidskost)

„Život je z principu konkurenční prostředí. U geparda předpokládáš, že bude trhat gazely, aby se nasytil. Já nejsem gepard. Ale to jenom znamená, že mám vlastní cesty jak tě roztrhat.“

Život je konkurenční boj. Bojiště a protivníci se sice neustále mění, ale samotná idea zůstává stejná. Existuje triáda cílů, kterých chtějí dosáhnout všichni lidé na světě bez rozdílu. Bohatství, úspěch a životní jistota. Každý lidský osobní cíl jde zařadit pod jednu z těchto tří hlaviček – zcela evidentně zde ale není dostatek prostředků k tomu, aby byli všichni tito dychtivci uspokojeni. Otázkou tedy zůstává: Kdo svých cílů dosáhne a kdo ne? A jsme zpátky u těch gazel.

Tento názor se prolíná celým mým životem. Je spjatý s každou jeho kapitolou, fází a s každým názorem, který jsem kdy zastával. Prostředky, kterých jsem pro dosažení triády používal, byly různé – vždy jsem ale pro své vítězství udělal maximum. Bohatství, úspěch a životní jistota – nic víc. Všichni lidé chtějí vyhrát, ale jen málu se to skutečně podaří.

Fakt

Co chci, to dostanu.

Porotce 3 – Chromá

Daniel / Daniela Lane

(-)

„Když ochrnete, všechno je najednou těžký a namáhavý. Kromě jediný věci. Sebelítosti.“

Bolesti zad se objevily před třemi lety. Napřed jsem jim nepřikládala žádný zvláštní význam a dál se věnovala svému normálnímu životu. Když se bolest stupňovala, zkusila jsem docházet na rehabilitace a masáže, ale k žádnému zlepšení nedošlo. Když se po půl roce bolesti připojily i křeče, konečně jsem se odhodlala navštívit odborného doktora.

Diagnóza zněla jasně. Metastáza v páteři. Čekal mě rok chemoterapií, různobarevných prášků a prakticky nepřetržitě bolesti. Během té doby se můj stav nestále zhoršoval. Když po čtrnácti měsících začala chemoterapie konečně zabírat, měla jsem prakticky ochrnuté obě nohy. Po dvou letech vlekla jsem nad zákeřnou nemocí konečně zvítězila, ale zdraví se mi už nikdy nevrátilo. Od té doby mi každá delší chůze způsobuje bolest a jsem prakticky odkázaná na francouzské berle.

Fakt

Moje vyléčení byl nepochybně zázrak. Ale stojí za to žít takovýhle život?

Porotce 4 – Samaritánka

Alan / Ashley Crown

(-, !Svině)

„Pokud máte možnost někomu pomoci; proč ještě váháte? Jak vůbec můžete být lidmi a zároveň otálet? Všechna pomoc, co někomu dáte, se vám dříve či později vrátí zpátky.“

Život není pro všechny snadný. Spousta lidí se potácí v problémech, které si já nebo vy ani neumíme představit. Já jsem oproti nim šťastná žena. Nemám strach o svůj život, pravidelně jím a v noci se netřesu zimou. A za ty věci – za to všechno co mám a mít bych nemusela – je přece nutné nějak poděkovat. Někde splatit štěstí, které mám.

Pokud narazím na někoho, kdo se trápí, je nešťastný nebo v problémech, snažím se udělat všechno pro to, abych mu pomohla. Jsou různé způsoby, jak to můžu udělat. Být někomu vrbou, půjčovat peníze nebo rozdávat deky v útulku. Možností je bezpočet, ale něco prostě dělat musím. Nemůžu tu být nadarmo. Vždycky, když je mi smutno, cítím se sama nebo na dně, si vzpomenu na všechny ty lidi, kteří jsou na tom hůř než já. A najednou vím, že na smutek nikdy nebudu mít právo.

Fakt

Musím pomoci všem, kdo mou pomoc potřebují.

Vazba

Když jsem jednou pomáhala nějakému muži, který evidentně přebíral a pozvracel se na ulici, přitočila se ke mně výrazně nesympatická postava a začala mi kázat o tom, že se mám radši starat o sebe, než o smradlavé ožraly. Byla z toho docela nepříjemná slovní potyčka. Tu zlou tvář si doteď pamatuji – je to porotce Svině.

Porotce 5 – Fatalista (§)

Philip / Page Lynott (0, !Bohém, !V Dobré konce)

„Dřeš se, plahočíš se jak vůl a rveš se o svůj místo na světě. A na konec, po letech snažení... prostě chcípneš.“

Jsem přesvědčený o tom, že všechno na světě se pohybuje v určitých drahách. Hned jak se narodíme, do jedné z těch drah sklouzneme. Někteří lidé si myslí, že mohou směr svého života nějak ovlivnit. Snahou, cílevědomostí nebo odhodláním. Myslím, že jsou smutně naivní. Příběhy o chudácích co se vydrápali na vrchol nebo o boháčích co skončili v bahně, jsou smyšlené pohádky, které si lidé vyprávějí, aby se ze vši té definitivnosti nezbláznili.

Tím, do jakého jsem přišel prostředí; tím, jakým rodičem jsem se narodil; tím bylo určeno všechno o mém životě. A i pokud se budu snažit a potit krev, změním to jen minimálně. Nevyhnutelně se stane to, k čemu jsme sociálně předurčení. A nemá cenu se to nějak snažit změnit. Neznám nikoho, komu by se to povedlo.

Fakt

Jediné, co můžeme, je přijmout svoji úlohu v životě a čekat, až náš čas uplyne.

Porotce 6 – Svědek

Robert / Rachel Bellet

(–)

„Náš pohled na svět se mění podle toho, z jaké strany ho poznáváme. Viděl jsem člověka, který přišel o obě nohy. Křičel a třeštil oči na ty dva zkrvavené pahýly. Co si já můžu o světě myslet?“

Jsou lidé, kteří projdou životem, aniž by se jim přihodilo cokoli výjimečného. Závidím jim. Já celý život vídám věci – a jsem jim blízko. Lidské neštěstí, bolest, utrpení, špína a bezmoc. Napřed jsem z toho byl zničený, ale nakonec člověk přivykne všemu. Nestal jsem se vůči nim lhostejný, to ne. Jen se můj životní pohled upravit tak, abych s tím dokázal nějak fungovat.

Jsme obklopeni bolestí. To, že ji nevidíte, neznamená, že tu není. Každý den lidé trpí a umírají. A nejde s tím nic dělat. Vy to nevidíte, protože zrovna jedete do práce, hrajete si s dětmi, líbáte svoji ženu nebo večeříte. Ale děje se to. Právě teď a právě tady. Všude kolem vás. Moc vám závidím, protože s tím nemusíte žít. Protože je vám dopřán ten nádherný luxus nevědomosti. Nevidíte, jak lidé trpí. Já ano.

Fakt

Viděl jsem věci a ty musí být vzaty v potaz. Mé svědectví musí být vyčteno.

Porotce 7 – Mesiáš

Matthew / Madison Seagraves (+)

„Pojď se mnou, neměj strach. Zase bude dobře. Slibuju.“

Většina lidí je po celý svůj život lapena v malých osobních pastích. Ať už je to práce, problémy v rodině, klinické stavy mysli či jenom neviditelné mantinely, které si kolem sebe lidé vztyčili dobrovolně, protože nevěří, že mohou něco dokázat. A v takovýchto osobních pastech trpí většinu svého života. Omezení věcmi, které nedokážou ačkoli to nezkusili, obavami které nikdy nepojmenovali a nepřijemnostmi, které nemají odhodlání změnit.

A přitom stačí velice málo k tomu, aby tato svoje vězení opustili. Stačí jenom najít jinou perspektivu. A o to se snažím. Poskytnout lidem kolem sebe cestu z jejich soukromých bludišť. Chtěl bych s každým z nich mluvit, ale je jich tolik, že musím křičet. A musím křičet nahlas, aby mě slyšeli všichni ti lidé uvěznění ve svých mizériích. Chci, aby věděli, že když půjdou se mnou a nechají si ode mě pomoci, všechno bude zase dobré. Budou moct žít své životy jako svobodní.

Fakt

Svou cestu se snažím vnutit každému, kdo je ochoten jen trochu naslouchat.

Porotce 8 – Zaměstnanec boháče (§)

Jonathan / Julia Chevreau (+, !Vydírání)

„Chápu, pane. Potřebujete, aby to tam někdo vzal dostatečně pevně do rukou. To zvládnou, žádný problém.“

Kromě svého běžného povolání jsem dostal příležitost, jaká se naskytne jednou za život. Pracuji pro muže, který skutečně nemá hluboko do kapsy a dokáže adekvátně ocenit loajalitu a zodpovědně odvedenou práci. A on je vlastně i důvodem, proč jsem tady. Tento muž má totiž eminentní zájem na průběhu celého procesu – Bůh musí být odsouzen.

Těžko říci, co ho k tomu vede. Je to jen rozmar boháče, vysoká politika nebo nějaká osobní pětka? Kdo ví? Mně je to jedno – naše spolupráce funguje a já udělám přesně to, co se po mě chce. Jestli se mi to líbí nebo ne, na tom přece nezáleží. S prostředky, které mi kromě mého zaměstnavatele asi nikdo nenabídne, můžu už navzdýcky zabezpečit sebe, rodinu a dokonce i pár nejbližších přátel.

Fakt

Udělám všechno pro to, aby byl Bůh odsouzen. Za určitých okolností jsem ochoten hlasovat pro jeho nevinu, ale musel bych mít jasný argument na svou obhajobu vůči mému zaměstnavateli – pokud je něco takového vůbec možné.

Vazba

V souvislosti s tímto případem jsem byl také nucen navštívit člověka s modulem Vydírání a nabídnout mu finanční kompenzaci pro jeho blízké, výměnou za jeho hlas pro Boží vinu. Napřed se ten člověk trochu cukal, ale když jsem zmínil, že by to mohlo mít i negativní důsledky vůči jeho rodině, souhlasil.

Porotce 9 – Vizionář (§)
Preston / Paula Shea (–, !Popálená, !Stigmata)

„Nemyslím si, že je moje schopnost požehnání. Pokud ale skutečně přišla od Boha, má ztraceně dobrou smysl pro ironii.“

V jednu chvíli sedíte na gauči a pak jste najednou jinde. To dovede zneklidnit vím. Ale není to nic proti tomu, co zažívám já. To moje „jinde“, kde se čas od času na pár chvil ocitnu, je něco mezi hollywoodským hororem a exkurzí v pekle. Nikoho jsem se o své vize neprosil, přesto je ale mám. Vídám věci. A nejde to zastavit.

(Vazba)

Ze svých vizí si pamatuju, jak vyděšeně se tváří deseti-leté dítě uvězněné v hořícím domě. Ten obličej plný strachu, potu a narudlé kůže nejde zapomenout. Je to porotkyně Popálená.

Pamatuji si taky postavu, která se svíjí v posteli, ruce a nohy celé od krve. Na dlaních a nártách se jí otevírají rány bez zjevného důvodu, jako by jí je někdo probíjel neviditelnými hřeby. Byla to postava se Stigmaty.

Fakt

Musím pochopit, jaký je smysl mých vizí. Rozhodnout se, jestli za ně může Bůh nebo ne; jestli má být odsouzen nebo osvobozen.

Porotce 10 – Pragmatik (0)
Michael / Monica Elmes

„Všechno se dá vysvětlit. I Bůh.“

Nechci vyznívat nějak zvlášť jízlivě, ale většinou se mi to bohužel daří. Lidi neradi slyší, když jim říkám pravdu. Asi opravdu chtějí věřit na ty svoje nesmyly a doufat, že všechno se bez příčiny „tak nějak“ stane a „tak nějak“ dopadne. Ale já ne, tohle není můj styl. Věřím v akci a reakci, věřím v sebe a věřím v lidské schopnosti měnit stav věcí. Všechno, co se děje, má své důsledky a z těch zase vyplývají další důsledky a tak dále a tak podobně.

A stejně jako všechno, má určitě i tento proces svůj důvod. A bude mít i svůj důsledek. Jediná otázka, na kterou se musím sám sebe neustále ptát, je: Opravdu je to Bůh, koho soudíme? Nebo jen to jen naše vlastní neschopnost spravit si vlastní životy?

Fakt

Na všechno se dívám se zdravým realismem.

Porotce 11 – Hazardér (0)
Nathan / Natalie Swartz

„Táhnul jsem osm dvojek na osm sejmutí. Mám to zkusit znovu?“

Nejsem si jistý, jestli je na světě ještě nějaká výzva, kterou bych nezkusil pokořit. Nenechte se mýlit, nejsem nějaký notorický vítěz. Já žiju jen z těch příležitostí. Musím zkusit všechno, i kdyby byly šance sebemenší a nebezpečí třeba smrtelné. A vidíte – žiju. Obcoval jsem s démony všech rizik a středem vyšel z jejich houfů.

Samostatnou kapitolou jsou pro mě hazardní hry. Dlouhou dobu pro mě byly zdrojem obživy, ale běda, jak se do toho dostala ta moje ztracená cílevědomost. Musel jsem hrát stále výš a výš a věřte mi, na světě (a tím myslím v Americe) jsou lidi ochotní hrát o cokoli. Je to o hromadě umu, ale každý hráč, který má jen trochu respektu k pravému hazardu, vám potvrdí, že je to taky o hromadě štěstí. Když oba počítáte karty opravdu dobře, dostanete se do situace, kdy je to jenom já nebo on. Nejde s tím nic udělat, už si nejde ani líznout další. A pak si prostě musíte říct: „Do pekla se mnou, hraju.“

Fakt

Hazardoval jsem ve všem a dlouhou dobu mi to vycházelo. Byl bych nerad, kdyby mi to Bůh začal vracet. Musím rychle vymyslet, co podniknout.

Porotce 12 – Bývalý kněz (§)
Darren Barbee (0, muž, !Křest, !Pamflet proti Bohu)

„Bůh pro mě kdysi znamenal vše. Jenže pak se cosi zlomilo. Slova víry mi hořkla v ústech a kostel byl jak neuklizený pokoj. Ted' už vím, že život kněze není pro mě.“

Nemusí to nutně znamenat, že bych nevěřil v Boha, to ne. Jen už prostě nedokážu šířit jeho slovo a konat v jeho jménu. Možná jsem jen potřeboval nějaké znamení, které by mě udrželo na cestě a podpořilo v temné hodině. Ale to zkrátka nepřišlo, nebo jsem ho neviděl. Ať tak či onak, udělalo to ze mě špatného duchovního a já na svoji cestu rezignoval.

Musím přiznat, že se mi od té doby velmi ulevilo. Kdo to neprožil, nepochopí, jaká tíže odpovědnosti vám spadne z ramen. Ačkoliv by bylo unáhlené říct, že jsem konečně šťastný, určitě jsem alespoň mnohem spokojenější. Už jsem se vám zmínil o sexu?

Fakt

Vzhledem ke svým znalostem teologie rád opravím nebo nasměruji někoho, kdo se tolik nevyzná.

Vazba

Když jsem byl ještě knězem, křtil jsem asi dvanáctileté dítě; dost neobvyklé v tomto věku. Bylo to roztomilé stvoření, které se samo rozhodlo, že musí být pokřtěno. Ačkoli uplynulo hodně let, zřetelně v porotci s modulem Křest poznávám toto dítě.

Kdysi se mi dostala do ruky jakási brožura člověka s modulem Pamflet proti Bohu s názvem Nová Theodicea. Byl to ztracený svazek plný rouhačství, který si kladl za cíl rozmetat smysl organizovaného náboženství. Své závěry demonstroval na křesťanství, což se mě tehdy osobně dotklo. Dokonce jsem mu tehdy poslal dopis, ve kterém jsem ho žádal, aby obhájil některá svá stanoviska. Nikdy neodpověděl.

Porotce 12 – Bývalá řádová sestra (§)

Destiny Barbee (0, Žena, !Křest, !Pamflet proti Bohu)

„Bůh pro mě kdysi znamenal vše. Jenže pak se cosi zlomilo. Slova víry mi hořkla v ústech a kostel byl jak neuklizený pokoj. Teď už vím, že život řádové sestry není pro mě.“

Nemusí to nutně znamenat, že bych nevěřila v Boha, to ne. Jen už prostě nedokážu šířit jeho slovo a konat v jeho jménu. Možná jsem jen potřebovala nějaké znamení, které by mě udrželo na cestě a podpořilo v temné hodině. Ale to zkrátka nepřišlo, nebo jsem ho neviděla. Ať tak či onak, udělalo to ze mě špatnou nevěstu Ježíše Krista a já na svoji cestu rezignovala.

Musím přiznat, že se mi od té doby velmi ulevilo. Kdo to neprožil, nepochopí, jaká tíže odpovědnosti vám spadne z ramen. Ačkoliv by bylo unáhlené říct, že jsem konečně šťastná, určitě jsem alespoň mnohem spokojenější. Už jsem se vám zmínila o sexu?

Fakt

Vzhledem ke svým znalostem teologie ráda opravím nebo nasměruji někoho, kdo se tolik nevyzná.

Vazba

Když jsem ještě sloužila Bohu, křtil jsem v kostele při našem klášteře asi dvanáctileté dítě; dost neobvyklé v tomto věku. Bylo to roztočivé stvoření, které se samo rozhodlo, že musí být pokřtěno. Ačkoli uplynulo hodně let, zřetelně v porotci s modulem Křest poznávám toto dítě.

Náš klášter byl velmi konzervativní, takže se ve volném čase hodně četlo. Tak se mi tehdy dostala do ruky ta brožura člověka s modulem Pamflet proti Bohu s názvem Nová Theodicea. Byl to zatracený svazek plný rouhačství, který si kladl za cíl rozmetat smysl organizovaného náboženství. Své závěry demonstroval na křesťanství, což se mě tehdy osobně dotklo. Dokonce jsem mu tehdy poslala dopis, ve kterém jsem ho žádala, aby obhájil některá svá stanoviska. Nikdy neodpověděl.

Šikanovaný

(§)

Dětství

(-, !Tyran)

Začalo to občasnými posměšky a urážkami. Když si spolužáci z někoho dělali legraci, byl jsem to vždycky já. Žerty a legrácky byly postupně čím dál tím ostřejší, ale já to snášel. Konec konců – většinou přicházely ze strany mých kamarádů, tak co. Vždycky to totiž všechno zase přešlo a kamarádi se ke mě chovali zase hezky. Děti zapominají rychle. Ke konci školy mě ale začali i tlouct. Napřed to byly jen přátelské šťouchance a držení u zdi, ale postupně se to stalo bolestivým. Když mě pak jednou opravdu tvrdě zbili na záchodcích, začal jsem se potají modlit, aby škola skončila.

Fakt

Když se cítím ohrožený, nedokážu sám najít východisko. Jen se stáhnu do sebe a doufám ve spásu.

Vazba

Tím, kdo mě šikanoval nejvíce, nebyl nikdo jiný, než Tyran.

Knihomol

Dětství

(0)

Už od dětství jsem milovala knížky. Přečetla jsem všechno, na co jsem narazila. V osmi letech jsem už měla přečtené všechny dívčí romány, co jsem doma našla. Ve dvanácti pak celou Tolsteho Vojnu a mír. Každou volnou chvíli jsem trávila s nosem v knížce. Snad proto jsem měla kamarády jenom mezi literárními postavami. Ve škole jsem měla nejraději hodiny, kdy jsem si mohla nerušeně číst pod lavicí. Pro spolužáky jsem byla asi podivínka, ale nejsem si tím jistá. Nikdy se mnou žádný totiž nemluvil.

Fakt

Čtu dobře, rychle a ráda.

Mazánek

Dětství

(+)

Byl jsem jedináček a moji rodiče mě milovali. Stěží jim to lze mít za zlé, ale moje výchova podle toho také vypadala. Moje matka mě držela pod skleněným poklopem a téměř mě nepouštěla ven, ze strachu, abych si neublížil. Sám v centru jsem byl až ve čtrnácti letech. Můj otec mi tuhle izolovanost vynahrazoval tím, že mi obstarával drahé hračky a brával mě sebou do kina. Nemyslím, že by mi něco z toho vynahradilo fakt, že jsem ve skutečnosti vyrůstal ve skleníku. Zvykl jsem si, že jsem měl úplně všechno – kromě ostatních lidí.

Fakt

Mám výrazný problém jednat s lidmi, na které nejsem zvyklý.

Šikula

Dětství

(0)

První sadu šroubováků jsem dostal od táty, když mi bylo šest. Vždycky jsem měl talent na spravování věcí a on to věděl. Hodně jsem se zajímal o to, jak věci fungují a bavilo mě zkoušet, jak by mohly fungovat ještě lépe. Když jsem byl starší, stal jsem se díky tomuhle talentu poměrně populární. Kamarádi mi nosili rozbité věci, slečny si mě zvaly domů, abych jim s něčím pomohl. Určitým způsobem asi rozbitým věcem vděčím za spoustu dobrého, co mě potkalo. Je prima umět dát věci do pořádku, moc prima.

Fakt

Rád přicházím na kloub tomu, jak věci (nejen ty mechanické) fungují a rád je spravuji.

Podnikavec

Dětství

(+)

Nikdy jsem neuměl způsobně sedět se založenýma rukama. Báječný a barevný svět zběsile pádil za naším oknem a já prostě musel utíkat s ním. Vždycky bylo něco, co jsem mohl dělat, čemu jsem se mohl věnovat. A když jsem jednu věc skončil, dvě nové jsem musel začít, abych neměl pocit, že mrhám časem. Musel jsem pořád něco dělat. Ať už to znamenalo prolézat opuštěné domy, vyrábět podle chemických žurnálů rachejtle nebo prodávat spolužákům omluvenky předtištěné dětskou tiskárničkou. A ani potom jsem nebyl jiný; můj život neustále musel být něčeho plný.

Fakt

Porotce jsem ještě nedělal – báječné. Musím tu vyzkoušet tolik věcí...

Sirotka

Dětství

(0)

Rodiče umřeli při automobilové nehodě, když mi bylo pět. Pamatuji si je jen velmi matně. Zůstalo jen pár rozmlžených úsměvů, vůně matčiných letních šatů, tátova krabice na náradí a vzpomínka na to, jak mi rodiče dali k narozeninám plastového poníka.

Po jejich smrti jsem vyrůstala u prarodičů. Dostala jsem přesně takovou výchovu, jakou dostanou všechny děti, které vychovává někdo o padesát let starší. Moje dětství bylo plné nepochopení a stesku. O rodičích babička ani děda nikdy moc nemluvili. A to ani když jsem se ptala. Takže mi nakonec zůstal jenom ten žárlivě střežený plastový poník.

Fakt

Rodina je posvátná instituce a každý by si ji měl vážit.

Tyran

Dětství

(§)

(+, !Šikanovaný)

Už si ani nepamatuji, kdy přesně to začalo. A už vůbec nevím, jaký to mělo důvod. Studijní poradce mým rodičům řekl, že to způsobily jejich ochranné sklony. Co si ale naopak pamatuji velmi živě, je obličejík toho klučíka, kterému jsem v páté třídě sebral batoh a napěchoval ho do záchodků na chodbě, protože se posmíval mému výkresu ve výtvarce. Tak se potom řešily všechny problémy. Omotal jsem si kolem prstu bandu největších kluků v ročníku a všichni mě pak na chodbě zdravili s oslovením „pane“. Dětem v okolí jsme brali peníze, zašlapávali svačiny do asfaltu (kdo má ty hnusy jíst) a mlátili každého, kdo se byl jen křivě podíval naším směrem. Nikdo, rozumíte, nikdo se mnou nechtěl dostat do křížku.

Fakt

Nikdo se mnou nesmí mávat.

Vazba

Mám pocit, že si ještě ze školy pamatuji porotce Šikanovaný. Nejsem si ale vůbec jistý, kdo to mohl být. Možná někdo z party?

Outsider

Dětství

(-)

Moje máti mi nechávala růst vlasy, až jsem je měl po ramena. Dlouhé, blondaté vlasy. V tělocviku jsem nevy nikal; nebo vlastně ano, ale tím úplně špatným způsobem. Bavilo mě sci-fi a fantasy. Ne, jinak – žral jsem sci-fi a fantasy. V jedenácti jsem přečetl Pána prstenů a později znal nazpaměť všechny díly Star-Treku. Šla mi fyzika, bavila mě matika a astigmatismus mi brzy přinesl brýle s tlustými skly.

V šestnácti jsem na fantastické výmysly zanevřel a začal být velkým turistou. Moje velká láska, která se se mnou občas prošla, mě odmítla, protože jsem byl prý příliš výjimečný. Za dva dny jsem ji viděl celou rozesmátou s jedním blbečkem z maturitního ročníku. Tričko „Spock’s alive!“ jsem si na sebe ze vzdoru už nikdy nevzal.

Fakt

Jsem nerad v centru pozornosti. Mám tendenci se nevázat a nedůvěřovat lidem, co se o mě zajímají.

Hvězda™

Dětství

(0)

Není nic důležitějšího, než byt „in“. Než se líbit. A já jsem vždycky vyčnívala nad nudný průměr. Byla jsem fakt hezká a dost atraktivní; pak už to šlo jedno s druhým. Mohla jsem mít, co jsem chtěla a – ještě lépe – koho jsem chtěla. Puberta přišla brzy a já vždycky chodila s o hodně staršími kluky. Zpívala jsem první hlas a sólo ve školním sboru. Nikdy jsem nezaplatila za oběd, každý se mohl přetrhnout, abych se na něj za pozvání usmála.

Přiznávám, že jsem měla tehdy nosánek trochu nahoru, ale ruku na srdce, kdo by v mé situaci neměl? Vlastně to vůbec nebylo jednoduché, takhle žít. Člověk si musel držet svoji úroveň a to mě omezovalo ve spoustě věcí. Ale celkově to byly báječné roky.

Fakt

Potřebuji, aby mi ostatní věnovali pozornost. Když to nedělají, vždy se ráda připomenu a zazářím.

Podrazák

Dětství

(+)

Rodiče byli dost tvrdí. Táta byl nějakou dobu v armádě a na jeho výchově to bylo vidět. Tvrdý vojenský režim se na mě ale podepsal jinak, než si představoval. Vychoval ze mě lháře z nutnosti. Napřed jsem lhal jen o počtu kliků co jsem ráno udělal, pak o tom, kam a s kým jdu ven. A nakonec jsem lhal úplně ve všem a úplně všude. Začal jsem to brát jako jakousi alternativu k „normálnímu“ způsobu vyjadřování. Pak mi ani nepřišlo špatné, když jsem začal praskat kamarády. Když jsme s kluky něco provedli a oni zapírali, já to na ně vždycky hodil. To kvůli tomu, aby můj táta nevěděl, však víte. Vystřídal jsem takhle docela dost part – chápete, jak to asi vypadalo.

Časem jsem si vybudoval takové renomé, jaké jsem si zasloužil. Táta by se asi divil, kam mě jeho osmdesát kliků po ránu přivedlo.

Fakt

Lhaní, podrazy a vykrucování jsou pro mě běžnou součástí komunikace s lidmi.

Chudás

Dětství

(-)

Naši nikdy neměli moc peněz. Nežili jsme sice v kontejneru, ale chudoba to rozhodně byla. Chodíval jsem vždycky odrbaný nebo v šatech ze second-handu. Ostatní děti se mi často vysmívaly, zvláště ty, které měly značkové oblečení a batohy. Nesbíral jsem baseballové kartičky, nechodil do kina a nejezdil na školní výlety. Na nic zkrátka nebyly peníze. Kamarádi mi sice říkali, abych si z toho nic nedělal, ale mě to chtě nechtě poznamenalo. Na jednu stranu bylo dobré, že ze mě nevyrostl rozmazlený fakan. Na tu druhou stranu jsem ale díky tomu opravdu zatížený na peníze.

Fakt

Když mi někdo nabídne za něco peníze, nedokážu většinou říci ne.

Srab

Dětství

(-)

To mi snad nikdo nemůže vyčítat, že se trochu bojím, ne? Nemyslím tím takové ty obyčejné hloupé fobie, jako je strach z výšek nebo z pavouků, já měla na mysli spíš strach z lidí a situací, nad kterými nemám kontrolu. Bála jsem se šikany, bála jsem se špatných známek a ztráty kamarádů. Bála jsem se lhát, když by mi to ulehčilo život a taky jsem se bála mluvit pravdu, ačkoliv jsem věděla, že by to bylo správné. Bála jsem se následků, více než příčin. A pavouků, samozřejmě.

Fakt

Mám strach z vlastních rozhodnutí a jejich následků.

Dítě z nedělní školy

Dětství (0)

Vyrostla jsem v silně nábožensky situované rodině. Rodiče mě od malička vedli k víře a základnímu náboženskému učení, v druhém případě prostřednictvím nedělní školy při blízkém kostele.

Ačkoliv jsem z toho neměla příliš rozum, víra v Boha ve mě přešla jaksi přirozeně a nedovedu si dnes už představit, že bych v něm nehledala oporu. Nemálo učení, které jsem absolvovala, si samozřejmě pamatuji dodnes, není špatné si někdy něco z něj připomenout nebo jen mít na mysli.

Fakt

Existence boha je nesporná a jsem schopna vést argumentaci pro podporu této teze.

Smolař

Dětství (+)

Jako malý jsem neměl moc štěstí. Ať jste to vzali, odkud jste chtěli, vždycky se mi smůla nějak lepila na paty – spolužáci si na mě dovolovali, zaživačí potíže zásadně v nevhodnou dobu, podprůměrné známky většinou proto, že mi neseděly otázky nebo způsob zkoušení, o mých prvních sexuálních zkušenostech by raději nechtěl nikdo nic vědět.

Byly to vždy maličkosti, ale když se jich sejde opravdu hodně, jednoho to umorí. A co hůř, děje se to pořád. Můj život se tím prostě změnil. Mockrát jsem si kladl otázku, proč se to asi tak děje a nenacházel uspokojivou odpověď. Mockrát jsem si představoval, jak by asi můj život vypadal, kdybych měl více štěstí. Nebo alespoň neměl tolik smůly. Zaměstnání se v mé situaci hledá opravdu těžko. Samozřejmě mi přišlo na mysl i to, zda za to nemůže Bůh. Lepší vysvětlení mě nikdy nenapadlo.

Fakt

Může za mou smůlou stát Bůh? Kdo jiný je tam nahore? A kde jinde by se všechna ta smůla vzala.

Přísně vycívaný

Dětství (0)

Doma to byla vždycky přísná výchova. Říká se, že v manželství je jeden ten tvrdý a dominantní a ten druhý naopak spíše submisivní a hlavně výrazně tolerantní. U nás to tak nebylo. Máma i táta byli docela rasi, tvrdí lidé pevných zásad. Nedovedu si ani představit, kolik práce jim muselo dát vymezit si kompetence.

Každopádně já jsem to tím neměl vůbec jednoduché. City se u nás nenosily, zato se budoval smysl pro povinnost. Můj život je i dnes pevně organizovaný do časoprostorových rámců a náhoda v něm nemá místo. Všechno musí mít svůj účel a v okamžiku kdy jej pozbyde, je nutné se toho zbavit.

Fakt

Nějaký účel musí mít i Boží konání.

Autonehoda

(§)

Neštěstí

(-, !Zabití)

Jediné, co mi řekli, bylo, že neměl v krvi žádný alkohol. Nechápu, proč mi museli říct zrovna tohle. Mému chlapečkovi bylo sedm, když ho ten prevít srazil. Zemřel o několik hodin později na rozsáhlá vnitřní krvácení. Řidiči toho auta se nic nestalo. Vůbec nic. Nedokážu to pochopit. Můj drobeček nikdy neudělal nic zlého; ani nemohl, byl teprve dítě. Jenom si hrál s míčem, kousek od domu. Je snad nějaká nevinnější zábava? Nevím proč musel umřít. Možná kdybych víc dávala pozor, nemuselo se to stát. Občas ještě pláču ze spaní.

Fakt

Mohla snad nějaká vyšší moc té nesmyslné nehodě zabránit. Nebo hůře – způsobit ji?

Vazba

Už je to hodně let, ale jsem si tím skoro jistý – tím řidičem byl porotce s modulem Zabití. Za ty roky se věci hodně změnily. Ale ať mě raději moc neštve.

Chorý příbuzný

Neštěstí

(-)

Nemyslím si, že by na světě byl někdo hodnější než můj bratr. Není to jen taková ta fráze, co se říká, když je někomu špatně; on byl skutečně hodný. Nemluví o tom, že vždycky pomohl mně, že vždycky všechno zařídil a vyřešil kdekou šlamastyku. To patřilo k rodině, jak on říkával. Mluví o tom, že on pomáhal úplně každému. Sousedům s jejich trampotami, kolegům v práci, kamarádům. Občas dokonce i úplně náhodným známým. Byl by se byl rozdal všem, kdyby to jen trochu šlo. Strašně rád bych mu to všechno splatil jinak, teď ale potřebuje hlavně utírat sliny, když mu sklouznou z koutku úst. Parkinson je zlé jméno.

Fakt

Největší neštěstí potkávají nejhodnější lidi.

Genetická zátěž

Neštěstí

(-)

Když se to někomu snažím vysvětlit, v první chvíli si vždycky myslí, že je to začátek nějakého vtipu. První příznaky schizofrenie se u mého pradědečka projevily někdy těsně před válkou. U mého dědečka nemoc propukla, když mu bylo třicet. Já už jsem si ho pamatoval vždycky jenom s bílou krabičkou léků. Tátu to dostihlo v pětatřiceti. Doteď si pamatuji, jak máma celé noci střídavě brečela a listovala knížkami. Táta tehdy rozpačitě krčil rameny a vůbec nevěděl, co má říct. Já bych taky nevěděl. A tak každý večer sedávám v křesle a čekám, až to přijde.

Fakt

Jsou věci, které si zkrátka nevyberete.

Slepota

Neštěstí

(+)

Nikdy jsem na slovní spojení „zákeřná choroba“ moc nedala. Neuměla jsem si to představit. Zelený zákal není vlastně zákal. Je to glaukom. Vysoký nitrooční tlak poškozuje nervy, což vede až ke ztrátě zraku. Zákeřná v tomhle případě znamená, že se vaše vidění začne zhoršovat až když už je pozdě. Ztráta zraku je v tomhle případě nevratná. Není na světě zvláštnější pocit než ten, když si uvědomíte, že některé věci už nikdy neuvidíte. Přistihnete se, že pak občas jenom koukáte, abyste si to všechno užili.

Fakt

Do měsíce přestanu vidět.

Bizarní nehoda

Neštěstí

(0)

Nemám ani ponětí, jak je ta šance matematicky zanedbatelná. Dovedu si třeba představit, jak velká náhoda je vyhrát v loterii. Ale tohle... Tohle bylo trochu moc. Prý se jednalo o kryt ventilu palivové nádrže z dopravního letadla. Ten kovový zmetek nebyl o moc větší než popelník. Byl béžově šedý, kovový a spadnul na mě z nebe. Rozříznul mi levou ruku tak, že jsem málem vykrvácel. Bylo potřeba třicet tři stehů k tomu, aby mi ji zašili. Na jedné straně jsem nepochybně smolař – na koho kdy spadnul kus letadla? Ale na druhé straně... Byla to přece jenom ruka. A krom toho, odškodné taky nebylo zanedbatelné.

Fakt

Rád bych pochopil, jak se může něco takového stát. Náhody se evidentně dějí.

Popálená

(§)

Neštěstí (+, !Vizionář, !Plastický chirurg)

Neumím plavat, zvláštní, že? Nikdy jsem se to nenaučila, protože jsem se styděla svléknout se do plavek. Mám popáleniny na 65 procentech těla, včetně genitálií. Obličej zůstal prakticky nezasažený jen nějakou šťastnou náhodou. Když jsem byla ještě malá, začal náš dům hořet. Moc si z té události nepamatuju, i když mi tehdy bylo aspoň deset. Byla jsem prý uvězněná ve svém pokoji, ze kterého mě museli vysekat hasiči. Vždycky, když mi o tom někdo vypráví, cítím zvláštní vztek a bezmoc. Dohromady si vlastně nepamatuju, jak se to přesně stalo. A stejně mě to stálo 65 procent života.

Fakt

Se svým handicapem jsem se nikdy nevyrovnala, ač si mohu vědomě myslet něco jiného. Pod tlakem to vyjde najevo.

Vazba

Jizvičky po menších popáleninách na obličeji jsem si nechala za velké peníze odstranit u jednoho plastického chirurga. K mému úžasu jsem se s ním znovu setkala během tohoto procesu. Byl to porotce Plastický chirurg.

Partner mizera

Neštěstí

(0)

Co jsem komu udělala, že jsem si tohle zasloužila? Odpustila jsem mu už leccos, ale vždycky to bylo horší. Obyčejné věci jako je nevěra, řvaní nebo bití už mě nechávají skoro chladnou. Občas to bývá ale i horší. Rodičům musím pořád nalhávat, jak je všechno v pořádku. Jsem tak hrozně unavená, že skoro nemůžu dál. Začínám být rezignovaná. Proč, proboha, musel tenhle hajzl potkat zrovna mě?

Nenávidím se za to, jak moc jsem zbabělá. Nedokážu ho nechat; neumím si představit, co bych si bez něj počala. Taky ale nevím, jak tohle půjde dál. Miluji ho jako nikoho jiného. Přinejmenším stejně tak, jak ho nenávidím.

Fakt

Téma partnerských neshod mě nikdy nenechá chladnou.

Deprese a nespavost

Neštěstí

(-)

Nebývá mi moc dobře a vleče se to už roky. Mívám deprese a v noci téměř nespím. Doktoři říkají, že je to chronické a že se s tím nedá téměř nic dělat. Přežívám z jednoho dne na druhý a všechno kolem mě pomalu dusí a ničí.

V noci, když nemůžu spát, často sleduji zprávy – z Kambodže, Pákistánu, Mali, Brazílie. Dívám se na ty hrůzy pořád a pořád dokola. Občas mám pocit, že už v tom vidím nějaký systém. Ne ve skladbě zpráv, ale ve skladbě těch událostí. Jak jdou za sebou, jak se opakují, jak nekončí. Svět je had polykající vlastní ocas a už brzy z něj zbude jen pár šupin.

Beru na to nějaké léky.

Fakt

Ve všem, co se kolem děje, vnímám jakousi úpornou, otravnou souvislost.

Dluhy

Neštěstí

(+)

Jsem špička ve svém oboru. Jenže pak přišlo pár špatných měsíců, ze kterých se vyklubalo několik mizerných let a bylo vymalováno. Abych se udržel nad vodou, vzal jsem si pár ne úplně výhodných půjček od lidí s divným evropským přízvukem. Myslel jsem si, že se karta brzy obrátí, splatím dluhy a já se z toho všeho vyhrabu. Jenže problémy se šikovaly jeden za druhým. Tu rozbitý kotel, tu oprava počítače, tu bylo potřeba se trochu najíst.

Jsem špička ve svém oboru a jsem v prdeli. Štěstí mi ukázalo záda.

Fakt

Rád bych získal prostředky pro vyrovnání dluhů.

Bulimie

Neštěstí

(0)

Prý že jsem hubená jako ohlodaná kost. Leda tak kulo-vý, 48 kilo, to je jak šest a půl krocana. Mám problémy někde úplně jinde. Nejsem totiž schopná přestat jíst. Nemůžu to ovládnout. Někdy vstanu uprostřed noci z postele a stojím hodinu, dvě před otevřenou lednicí. Je mi jedno, že mám košili celou umazanou, že mi šťáva teče po bradě a čvachtá mezi prsty bosých nohou. Jídlo je v tu chvíli pro mě víc než život.

Jako malá jsem bývala opravdu tlustá, protože mě naši hrozně vykrmovali. Dnes už si ale umím udržet linii. Vždycky, když zvracím, беру to jako trest za svoje obžerství. Někteří lidé na internetu píšou, že si na to zvyknete. Já si teda na zuby vyžrané od žaludečních šťáv nezvykla nikdy. Pokaždé je to stejně odporné. Bože, jak já jsem hnusná.

Fakt

Jídlo je pro mě vášně. Jsem dost citlivá na svůj vzhled.

Rukojmí

Neštěstí

(-)

Nemyslím, že je to prostá smůla nebo obyčejná náhoda. Tohle už sahá za samotné hranice těch slov. A trochu i zdravého rozumu. Úplně poprvé se mi to stalo na poště. Jako by ten idiot nevěděl, že tam skoro nic nemají. Vláčel mě přes celé město ve svém smradlavém nákladáku s umělinovým pytle od brambor na hlavě, až mě nakonec vyhodil pár kilometrů za městem, abych si to dostopoval zpátky.

Později jsem měl štěstí na větší profesionály. Jednou se mi to stalo v bance, jednou v obchodě s alkoholem – tam to bylo docela ošklivé. Jednou v kiosku s novinami. Dvakrát u benzínové pumpy. Nevykládejte mi nic o náhodách – ne ne. Tohle je zkrátka asi můj osud.

Fakt

Rád bych pochopil, jak se může něco takového stát. Náhody neexistují.

Nevhodná léčba

Neštěstí

(0)

Soudní lékaři, kteří byli později přizváni coby svědci v mém případě, potvrdili, že to bylo poměrně banální onemocnění. Naneštěstí ale s poněkud neobvyklým průběhem. Můj ošetřující lékař se dlouho nemohl rozhodnout, na co by mě vlastně měl léčit. Tak něco zkusil.

Jeho práce byla se o mě postarat. Jenže se sakra sekl, selhal, posral to; je jedno, jak to nazvete. Jeho medicína mě stála pravou ledvinu, která selhala, protože už nedokázala snést to množství doktorského sajrajtů v mém těle. Téměř nevidím na levé oko, jak se mi tam usadila sraženina a kvůli špatnému oběhu mi vzali tři prsty na levé noze, takže trochu kulhám. Tohle je obvykle chvíle, kdy většina lidí zakleje, takže si poslužte.

Fakt

Nenávidím doktory.

AIDS

Neštěstí

(-)

Nikdy jsem nedělal nic špatného. Ruce si myju, na diskotékách se neopíjím pod obraz, za celý život jsem měl asi čtyři holky a každé jsem byl věrný. Ale ta poslední mi věrná nebyla. Alespoň už je teď pod drnem – chcipla na AIDS. To vám byl fakt blbej způsob, jak to zjistit. Její matka mi to nakonec zavolala pár měsíců po pohřbu. Prý to u ní šlo nějak rychle.

Po asi týden trvající fázi odmítání jsem se odhodlal k doktorovi a nechal si udělat odběry a bylo to tam. Najednou se měsíce mého života začaly sčítat. Víte, jak můžete chytnout virus a pak s ním ještě roky jen tak žít? Tak tu fázi já pomalu prošvihl. Mám AIDS, to je konečná. Teplý papuče a půlka koupelny plná léků.

Fakt

Ne vždy třímají lidé svůj život ve vlastních rukou. Někdy se to prostě stane a vy můžete leda koukat a plavat.

Pokus o sebevraždu

Neštěstí

(+)

Už se to prostě nedalo dál snášet. Nechci tady skládat účty, co špatného mě kdy potkalo. Prostě se to tak sešlo a stálo to za hovno. Tu i tam, jestli si někdo myslí, že to nemohlo být tak zlé, tak bylo. Nakonec jsem sebral odvalu, koupil si flašku bourbonu a otevřel lékárníčku. Když jsem ležíc na posteli sledoval fialovočerné spirály nevědomí, které mě chlácholivě měnily v bezvýznamnost, uslyšel jsem zachřestění klíčů v zámku. Zapomněl jsem odvolat uklízečku.

Probral jsem se na intenzivní péči a bylo mi naprosto hrozně, ještě mnohem víc, než obvykle. „Zachránili“ mě a na krk pověsili psychiatra, který se mě ptal pomalu i na číslo bot mé matky, jako ty jeho otázky někam vedly.

Podstatné ale je, že už nemám odvalu si tím projít znovu. Jsem zaseklý v tomhle životě, který nenávídím, ale bojím se znovu něco zkusit. Co kdyby to zase nevyšlo? To peklo nebylo zase tak krátké, aby mi to stálo za pokus. Jsem zaseklý... zaseklý.

Fakt

Nenávídím psychiatry, doktory, sanitáky, lékárníky, prodavače chlastu, samozvané mesiáše a vůbec. Nechci o tom mluvit. Hovor o smrti mě vždycky hrozně rozdráždí.

Neploďnost

Neštěstí

(0)

Když jsem se vrátila z vyšetření, ještě pořád jsem měla pochyby. Jestli to jsem já, nebo partner. Jestli se třeba jen málo nesnažíme. A pak, po pár dnech, zazvonil telefon. V tu chvíli jsem se viděla jakoby zvenčí – přestala jsem se cítit, hlas z telefonu mi zněl v uchu jako za stěnou, ale bublal až k zešílení.

Takže jsem to já. Jsem neplodná. Doktor řekl, že se s tím nedá nic dělat, že je to umě vrozené a běžné hormonální i doplňkové léčebné metody v mém případě s velkou pravděpodobností nepovedou ke zlepšení. Nebudu mít vlastní děti. Nikdy jsem si nemyslela, že bych neměla vlastní děti a teď, ze dne na den, vlastně z hodiny na hodinu, se s tou představou musím naučit žít.

Fakt

Vinu za svou neplodnost bych svalila na kohokoliv, pokud by to bylo jen trochu zdůvodnitelné.

Coca-Cola

Potřeba

(-)

Je to senzační pití, miluju ho. Během dne vypiju vždyc-
ky tak jeden a půl, dva litry coly. Nemyslím, že by mě tak
táhla jenom kvůli chuti. Na cole je nejbáječnější ten perli-
vý pocit osvěžení a energie, když ji převalujete na patře.
Slatná chuť kofeinu, cukru a oxidu uhličitého – tu si pro-
stě nejde splést. Občas se mi stává, že mi i zvedne náladu
jen když slyším, jak někdo otvírá láhev. Cola je nedílnou
součástí mého života.

Fakt

Colu piju na žízeň – místo vody, místo čehokoli.

Kafe

Potřeba

(-)

Dřív jsem kávu pila, jen když jsem musela zůstat dlou-
ho vzhůru. Večery s hrnkem černého kafe tak nějak patřily
k mému životu. Pak se z toho ale stal běžný denní rituál.
Nějak jsem s tím srostla, však víte. Dneska už si neumím
den bez tří, čtyř šálků kávy ani představit. Patří to ke mě
– ta chuť kávy podtržená mlékem nebo smetanou, její
uklidňující vůně. Vždycky mi připomene můj starý byt
a příjemně ospalé dlouhé večery.

Fakt

Když jsem nervózní nebo unavená, piju kafe.

Klinický puntičkář

Potřeba

(+)

Všechno musí mít systém. Třeba komplikovaný, ale
vždy jasně definovaný. Nedokážu pochopit, jak někdo
může položit psací pero na stůl, aniž by si ověřil, zda lícu-
je s hranami ostatních předmětu na stole. A co je nejhorší,
třeba na tom peru ani nemá sponku na uzávěru na stejné
straně jako je na něm nápis. Hnus! Bordelářství nejhrub-
šího zrna. Činí mi utrpení vydržet v místnosti, která není
systematicky uspořádána. Nenávídím chaos.

Fakt

Mám vždycky potřebu věci symetricky uspořádat
a nastavit do logické polohy.

Shání partnera(ku)

Potřeba

(0)

Jsem singl už desátý měsíc. A pomalu mě to začíná zlo-
bit. Bolest z rozchodu už dávno odezněla a místo ní mě
začala užírat samota. Moc bych někoho zase potřeboval
potkat. Vzít nějakou holku za ruku, zajít s ní do kina nebo
ji pozvat na večeři. Zase na nějakém vztahu pracovat, však
víte. Rozhlížím se všude ale vypadá to, jako by všechny
normální holky najednou zmizely. A to nejsem vybíravý.
Už aby se to zlomilo a já někoho potkal.

Fakt

Nebojím se pozvat někoho na schůzku přímo zde,
v průběhu porady.

Uspíšení procesu

Potřeba

(+)

Nenávidím, když se věci vlečou. A zrovna dneska. Původně jsem si myslel, že tohle jednání skončí za pár hodin, ale zatím to tak rozhodně nevypadá. Hrozně mě štve, že tu všichni jen tak sedí a zbůhdarma tlachají, místo toho, aby šli dělat něco užitečného. Všichni tu jenom zbytečně marníme čas.

Fakt

Budu ostatní porotce popohánět a snažit se celý proces rozhodování uspíšit.

Čtení

Potřeba

(0)

Znáte ten pocit, když se od nějaké knížky nedokážete vůbec odtrhnout? Já jsem zrovna vprostřed jedné obzvláště chytlavé. Mám sice spoustu jiné práce, ale tuhle knížku čtu v každé volné chvíli. Je to jako magnet, který mě nutí ji vždycky vytáhnout z kabelky. Nejradši bych se s ní někde na dva dny v klidu zavřela a dočetla ji. Až s touhle zatracenou knížkou skončím, budu zase schopná normálně vnímat a reagovat na okolí, ale teď toho se mnou moc nebude.

Fakt

Moc si tak občas přečíst pod stolem alespoň pár řádek; toho si nikdo nevšimne.

Poznámka

Kniha je k dispozici u lektora.

Chipsy

Potřeba

(-)

Jím je, když mám chuť. Jím je, když mám hlad. Jím je, když jsem nervózní. Jím je, když jsou po ruce. Jím je vlastně docela často. Nejraději mám ty obyčejné – solené. Jejich původní chuť je pro mě ideál krásy brambůrek. Nepohrdnu ale ani paprikovými nebo těmi novými, cibulovými. Bytostně ale nesnáším takové ty nafouknuté, umělé, barvené hnusy, co se vydávají za kvalitní brambůrky. Ty odpornosti viděly bramboru leda tak ve vedlejším regálu v marketu.

Fakt

Brambůrkám neodolám. Nemusím se jimi zadávat – vím, jak se slušně jí – ale zolat, to je slast.

Sušenky Club

Potřeba

(-)

Zkoušela jsem různé druhy sladkého pečiva. Bábovky, bublaniny a různé piškoty jsem vyloučila poměrně záhy. Na chvíli jsem našla zalíbení ve věnečcích a to dokonce těch kakaových. Dodnes nechápu, jak jsem mohla mít ráda kakaové pečivo. Ale když nad tím přemýšlím, věnečky vlastně znamenaly na mé cestě poměrně zásadní mezník. Nebýt máslové varianty tohoto pečiva, nikdy bych nedokázala definovat, co hledám. A je asi jasné, že splnění mých chuťových snů znamenaly sušenky Club.

Fakt

Ráda si jednu „Clubku“ dám. Nebo čtyři.

Hlodání propisek

Potřeba

(0)

Je to odporný zvyk, já vím. Ještě na základní škole jsem za to občas dostávala vynadáno od učitelky biologie, která na tenhle zlovíček byla obzvláště vysazená. Konce mých tužek ale stejně po týdnu vždycky připomínaly rozbrázděnou ornici. Děláám to jen tak mimoděk, už si to ani neuvědomuju. Když nemám po ruce vlastní tužku, nebo ji jen někam odložím a padne mi oko na jinou, neváhám ji vložit do úst. Teprve až po čase mi dojde, že hlodám cizí. Je to tak trapné.

Fakt

Hryzání propisek mě uklidňuje.

Hudba

Potřeba

(0)

Hudba pro mě znamená výraznou část mého života. Nejdříve jsem ji jen tak poslouchával, jako zvukovou kulisu. To jsem byl ještě kluk. Postupem času jsem si v ní ale začal hledat takové ty malé krucánky a kudrlinky, které v ní nadělali skladatelé a producenti. Teď už téměř nesnesu přímočarou a plytkou kompozici. Vždycky v tom hledám nějakou tu technickou ozdobku a jak tam není, je zle. Z toho důvodu jsem poměrně náchylný na výběr hudby. Žánrově jsem nevyhraněný – mám rád klasiku stejně jako soudobý pop, jestliže jinak vyhovuje kritériím.

Hudba mě uklidňuje. Dovoluje mi přemýšlet a cítit se dobře, i když bych třeba byl na nějakém nepříjemném místě.

Fakt

Hudba by měla hrát pořád. A co se jejího výběru týče, musí být po mém.

Závislost na lidské blízkosti

Potřeba

(+)

Tahle potřeba kontaktu je ve mě už od dětství. I když jdu teď normálně po ulici a vidím trochu pohledného mužského, hned si představuju, jaké by to bylo vzít ho za ruku. Dotknout se ho. Někdy se třeba jen tak oťru o někoho v hromadné dopravě. Není to žádná úchylka, není v tom nic sexuálního. Já jen prostě potřebuji cítit lidské tělo, vědět, že nejsem sama. Ráda se lidí dotýkám jen tak mimoděk, třeba když s nimi mluvím. Vezmu je za paži, pohladím je, lehce se dotknu ruky. Potřebuju někoho cítit blízko.

Fakt

Nemůžu si pomoci, ale potřebuji jednou za čas cítit lidský dotyk. Daný či braný, na tom nezáleží.

Plánování času

Potřeba

(+)

Doba je dnes prostě uspěchaná. Netvrdím, že se mi to líbí, ani že bych to chtěla změnit. Prostě to беру jako fakt. Chcete-li dneska prorazit, musíte buď pořád hrozně spěchat, nebo si umět zorganizovat svůj čas. Já preferuji druhou možnost. Obecně je pro mě ale mrhání časem hřích tak jako tak. Nejhorší bývá práce v kolektivu. Ty často připomínají taková malá neohrabaná stádečka, jako ze zpomaleného filmu. Ale to nevadí, já jsem vždy ochotná pomoci, účelně naplánovat pořadí činností a pomoci ostatním se daného časového rámce držet. A většinou to dělám, považte, úplně dobrovolně. To abych se z nich nebláznila.

Fakt

Mám do minuty spočítané, co se kdy během jednání má stát. Když něco nejde jen trochu podle plánu, nezdřáhám se to dát najevo.

Orientační rozvrh

1. Volba předsedy poroty (preludium)
2. Shrnutí evidence a případu
3. Diskuze nad evidencí
4. Předběžná hlasování (a v případě potřeby znovu bod 3)
5. Přestávka před závěrečným hlasováním
6. Shrnutí argumentace
7. Závěrečné hlasování (aby verdikt byl platný, musí se pro něj vyslovit alespoň 9 z 12 porotců)
8. Podepsání verdiktu

Průběžně je moc důležité dělat více kratších „zdravotních“ pauziček.

Řečnění

Potřeba (+)

Řeč je dar a musíme s ní tak zacházet. Je jedno, jestli člověk má co říct nebo ne. Řeč musí mít ale určitou úroveň, musí se přizpůsobit respondentovi a konkrétní příležitosti. Je potřeba jasně artikulovat, je nezbytné dát řeči jistou patinu autentičnosti a jistoty a zároveň ji formulovat jako kultivovaný a ucelený výstup myšlenek.

Fakt

Má řeč musí být kultivovaná a umožňovat průchod nesené myšlenky. Přerušování jedincem, která nemá slovo, je zcela nepřípustné.

Historie ze života

Potřeba (+)

V mém životě se toho tolik stalo, tak proč se o to s ostatními, méně bohatými, nepodělit. Je jedno, o čem zrovna mluvím, vždycky se dá najít nějaká paralela s aktuální situací. A já mám tolik historek a tolik zážitků.

Fakt

Nějakou historku dám k dobru kdykoliv je k tomu jen trochu vhodná příležitost.

Zvědavost

Potřeba (0)

Vždycky mě zajímalo všechno. Svět je tak barevný a plný, je toho tolik co objevovat. Později se moje zvědavost přeci jen trochu specializovala na, řekněme, sociální kruhy, ale nic to nemění na tom, že přede mnou nesmí nic zůstat skryto. Samozřejmě co oči nevidí, to srdce nebolí, nemusím vědět *úplně* všechno, ale běda, jakmile přede mnou někdo něco polohlasně utrousí, třeba jen poznámku. Vždycky mi to vrtá hlavou a kolikrát se i úplně cizích lidí zeptám, co že to říkali. Dopady v takových případech bývají tvrdé, ale nemůžu si proti pomoci.

Fakt

Cěmukoliv, co se mi zdá jen trochu zajímavé, musím přijít na kloub. Tajnosti a šeptání musím slyšet nebo se alespoň dožadovat hlasitého zopakování.

Hasič

Povolání

(0)

Většina lidí si myslí, že být hasič znamená hasit oheň. Stát v červené kombinéze padesát metrů od hořícího domu a hrát si s vysokotlakou hadicí. Tak to ale není. Pokud slyšíte, že v požáru zemřel hasič, co myslíte, že tam dělal? Běžel s kbelíkem plným vody? Prvořadým úkolem nás, požárníků, je záchrana lidí. Ať už z hořících objektů, narušených budov nebo zmuchlaných aut při dopravních nehodách. Jsme to my, kdo vyvádí přidušené lidi z požárů a vytahuje zmrzačené z trosek. Jsem tomu všemu, co vidáte v televizi, mnohem blíže, než si myslíte.

Fakt

Ochrana lidského života je pro mě spíše posláním, než prací.

Streetworker

Povolání

(0)

Nejtěžší na téhle práci je nepropadnout pocitu marnosti. Spousta lidí spjatá s ulicí, ať už to jsou narkomani, bezdomovci nebo prostitutky, je totiž v tom začarovaném kruhu natolik zakleslá, že není v lidských silách je z něho dostat ven. Jediné, co můžu jako streetworker dělat, je zkoušet to znova a znova, s nekonečnou trpělivostí. Jednou za čas se nám někoho podaří z toho bahna vytáhnout, ale to jsou spíš výjimky. Přiznám se, že se trochu bojím dne, kdy z toho uzavřeného kruhu, dostanu takový pocit marnosti, že s tou prací skončím.

Fakt

Snažím se pomáhat lidem na okraji společnosti; neštím se ničeho, čím mohou být uspokojeni.

Učitel

Povolání

(§)

(-, !Pamflet proti Bohu)

Mám rád vědomí toho, že můžu něco předat dál. Je hrozně příjemné vědět, že mám možnost formovat mladé lidi, starat se o to jak začínají chápat svět kolem sebe a jaký si na něj dělají názor. Být učitelem znamená být u vytváření jejich prvotního obrazu na společnost, u formování sociálních názorů a u hledání jejich místa v životě. Jako učitel jim mohu předat ty nejcennější životní náhledy, schopnost rozlišovat zdánlivě dobré od pravdivého, touhu odkrývat povrchnost a bránit jim ve zbrklých soudech. Můžu je naučit, jak být dobrými lidmi.

Fakt

Snažím se vždy jít příkladem a vysvětlit ostatním, proč je mé chování správné. Bráním se povrchnosti.

Vazba

Když jsem se chvíli zabýval religionistikou, četl jsem zajímavý (pro věřícího dost pobuřující) pamflet proti náboženství. Jmenoval se Nová Theodicea. Už si nepamatuji jméno autora, ale porotce s modulem Pamflet proti Bohu se dost podobá člověku, který o tom spisku jednou mluvil na jedné konferenci, pravděpodobně z pozice autora.

Voják

Povolání

(+)

Jsem voják. Každý má své povolání a tím mým je bránit svoji zem. Ne zabíjet lidi, ne střílet do demonstrantů nebo zapalovat vesnice. Mojí prací je ochránit obyvatele této země před nebezpečím. Víím, na co se chcete zeptat. Ano, může nastat situace, kdy během výkonu svého zaměstnání budu muset zabít člověka. Válka je chvíle, kdy se odvoláváme spíše ke zvířecím zákonům, než k čemukoli jinému. Během boje zabíjíme své protivníky, abychom sami přežili; tak to skutečně je. Ale důvodem k tomuhle chování je pro mě ta nejvznešenější povinnost na světě – ochrana lidských životů.

Fakt

Je mou povinností chránit Ameriku a její občany.

Rentiér

Povolání

(0)

Můj otec byl velmi bohatý člověk. Jeho korporace byly tak velké, že řídily samy sebe a jemu jen stačilo stát za kormidlem a udávat směr. Když umřel, stal jsem se vlastníkem většinového podílu ve všech jeho podnicích. Jejich řízení jsem téměř okamžitě svěřil správním radám a jediná věc, kterou jsem si ohlídal, bylo ustanovení tučné renty. Můj otec se hodně nadřel, aby vydobyl svoje impérium. Já ho nechci zničit a nechci ho ani necitelně ždímat. Jen nejsem vhodný člověk k tomu, abych ho vedl a to nejlepší, co pro společnosti svého otce můžu udělat je, že se od nich budu držet dál. Jsem tátovi vděčný za to, jak bezstarostný život mi připravil. V tomhle byl báječný otec.

Fakt

Nemám představu o tom, jak vypadá život „obyčejných“ lidí.

Nezaměstnaná

Povolání

(-)

Když jsem ztratila práci, napřed jsem trávila celé hodiny psaním inzerátů, hledáním jiné práce nebo domácími pracemi. Zoufale jsem potřebovala být užitečná. Ale pak veškerá snaha postupně opadala a já zlenivěla. Zvykla jsem si vstávat v jedenáct a nic moc nedělat. Najednou mi připadlo úplně přirozené jen tak ležet, koukat na seriály nebo listovat v magazínech. Až jednou, když jsem proležela tři dny v kuse, mi došlo, jak hrozně se chovám. A změnila jsem se. Práci pořád nemám, ale vstávám každé ráno v sedm. Člověk se neustále musí o něco snažit, jinak je odepsaný.

Fakt

Snažím se lidi vyburcovat k nějaké činnosti. Lelkování je hrozná věc.

Důchodce

Povolání

(§)

(+, !Nepotrestaný zločin)

Já už si svoje zažil. Byl jsem tu před válkou, za války, po válce. A jedno vám řeknu: Je to pořád stejný. A víte proč? Protože lidi se nemění. Zůstávají všichni stejný až do svého zavšiveného konce. Vlastně je to teď dokonce o něco horší než dřív, protože mě svinsky bolí kolena.

Já mám rád svůj klid a všichni mi můžou leda tak vlézt na záda. Ale ať se mě nepokouší někdo z těch dnešních mladých vytočit, sic mu ukážu, zač je toho loket – debatovat s kulturním podzimem nynější společnosti.

Fakt

Na všechno mám vlastní názor a zejména mladým ho rád vylíčím.

Vazba

Před několika lety jsem byl nakoupit v malém kiosku lahvinku, když v tom tam vtrhl nějaký buran v čepici a s pistolí a šel po penězích v pokladně. Báł jsem se, aby mě něco neudělal, tak jsem se schoval za regál. Tvář toho člověka jsem pořádně neviděl, ale jeho hlas si pamatuju docela přesně. A řeknu vám, zní skoro stejně jako hlas porotce Nepotrestaný zločin.

Plastický chirurg

Povolání

(0, !Popálená)

Člověk je neuvěřitelně krásné stvoření. Plné dokonalosti, krásy a elegance. Bohužel ale také nedokonalostí a chybiček. Všechny tyhle aspekty se kolem sebe obtáčí a vytváří tak živoucí lidskou bytost. Jenže někdy je těch nedokonalostí více, než bychom rádi. A od toho jsem tu já, abych Bohu trochu pomohl.

Můj pohled na svět už je tímhle povoláním trochu deformovaný. Vnímám každou nedokonalost lidské tváře a hned přemýšlím, kde bych přidal a kde ubral.

V tom, co dělám, jsem opravdu dobrý. Svěřit se do mých rukou znamená svého vzhledu už nikdy nelitovat. A já komukoliv rád nabídnu své služby. Komukoliv, kdo dokáže patřičně zaplatit, pochopitelně.

Fakt

Dokonalosti je možné dosáhnout.

Vazba

Vzhled porotkyně Popálená je jedním z mých mistrovských děl. Byla katastrofálně popálená na velké části těla včetně obličeje. Ten se mi ale podařilo dát do naprostého pořádku.

Umělkyně

Povolání

(-)

Kdysi jsem zkoušela kresbu, ale bylo to na mě moc tvrdé a svazující. Pak jsem se dala na doporučení mé profesorky z akademie na malbu. Zkoušela jsem štětec, ale to bylo na mě zase příliš měkké. Několik let jsem malovala pastózní kreace špachtlí. A víte, co dělám teď? Sochy – a prodávám se velmi dobře.

Život umělce je plný impulsů. Zvenčí stejně jako zevnitř. Jeden se musí ohánět, aby za něco stál. Kdybych tak mohla mít dílnu, jak to mívají staří mistři. Něco bych jenom nadhodila a někdo jiný by to dodělal za mě. Mám tolik nápadů, jen ten čas někde vzít. Ale kde, ukrást?

Fakt

Divám se na svět z pohledu umělce, realitu nevnímám jako něco zásadního.

Dělník

Povolání

(-)

Ale jo, zkoušel jsem školy, jasně. Nejdřív jsem si myslel, že půjdu i na vysokou, ale nakonec jsem byl rád, že jsem jakž takž uzavřel střední. Střední, to byl ráj.

Ale pak se člověk najednou otočí a vidí, že vlak už píská k odjezdu. A tak, než jsem se nadál, jsem skončil u lopaty. Je to zasraná dřina, to vám povím. Ale poctivá a férová. Udělalo to ze mě tvrdého chlapa, který ví, kolik co stojí. Sakra, my lidi od fochu nejlíp víme, kolik kapek potu a krve je v každém zasraném dolaru.

Fakt

Znám dobře cenu poctivé práce a nedám na ni dopustit.

Prostitutka

Povolání

(+)

Asi byste chtěli slyšet, jak jsem měla hrozné dětství, jak se rodiče pořád hádali a peprné detaily z toho, jak mě tatík osahával. Zklamal vás, zlatíčka. Nic z toho v tom nehrálo roli. Je to jenom o prachách, o ničem jiném. Poprvé mě do toho uvrtna lámoška. Jasně že to bylo napoprvý divný, ale Kriste, z těch prachů jsem pak žila týden a ještě bylo na nový boty.

Nevadí mi šukat chlapy pro prachy. Nevadí mi to s ženskou a nevadí mi to ani tak, jak si myslíte, že by mi to mohlo vadit. Sex je prostředek jak mít klidný a pohodlný život. Nechci toho nechat, ani nápad. Jsem přesně tam, kde chci být.

Fakt

Když se chce, všechno jde. A já umím zařídit, aby se chtělo.

Meteoroložka

Povolání

(+)

Fyzika a zeměpis byly vždycky mými oblíbenými předměty a jak vidno, už mi to tak nějak zůstalo. Meteorologie je nesmírně zajímavá věda a ohromně zodpovědná práce. Není to o rosnice v láhvi od okurek, je to o výpočtech, sálových počítačích a hlubokých znalostech přírody.

Tím, co dělám, ovlivňuji cizí životy. Miliony lidí denně sledují zprávy o počasí a zařizují se podle nich. Kromě toho, připravit se na zásah přírodních živlů je jeden ze základních předpokladů pro pohodlný život naší civilizace. I ta nejmenší odchylka a nepřesnost při výpočtech si může vyžádat lidské životy. Nebo pěkných pár tun mokrého prádla a spoustu našťvaných hospodyněk. Ale žerty stranou, počasí není legrace.

Fakt

V mém životě není pro nepřesnosti místo.

Zkrachovalec (§)

Povolání (–, !Mecenáš)

Můj život nezačal zvlášť jinak, než život kohokoliv jiného. Chodil jsme na školu, dokonce s dobrým prospěchem. Po střední mě ale nevzali na univerzitu a tam se to někde asi zlomilo a nabralo trochu jiný spád, než se ode mě čekalo.

Vystřídal jsem pak několik zaměstnání, zkusil nějaké neziskovky, zkusil večerní školu a úplnou změnu oboru. Zkusil jsem napsat knihu, chvíli jsem se pohyboval v jednom multi-level marketingu. Ne, že bych se nesnažil. Sakra, jak já se snažil. Nic nevyšlo, všechno krachlo.

Fakt

Někomu holt asi není shůry dáno. Mě není určitě.

Soutěžící (§)

Povolání (0, !Ateista)

Když jsem byl malý, četával jsem si Mickey Mouse a vždycky se mi líbilo, jak Donaldův bratránek Gusta nemusí nic dělat, vždycky jen najde peníze, nebo mu prostě něco vyjde a on si žije jako prase v žitě, nebo třeba kačer v prose, jestli chcete.

Ale když jsem trochu povyrostl, zjistil jsem, že tohle možné je. Samo, musíte mít štěstí. Fůru štěstí. Já mám štěstí od Boha, fakt na mě nešetřil. Jasně, že občas prohraju, ale škody bývají minimální. Spíše bych řekl, že občas nevyhraju. Je jedno, co to je, mám už na to rozvrh. V pondělí bingo, v úterý kasino dole ve městě, tam hraju Black Jack – úžasně jednoduchá hra. Ve středu a ve čtvrtek mívám volno a rozhazuju, co jsem za předchozí dva dny vydělal. V pátek hraju v Royal Palace s číňany nějakou jejich divnou hru. A vyhrávám. O víkendu utrácím hodně. Bože, jaký já mám štěstí.

Fakt

Moje štěstí je jednoznačně dar od Boha.

Detektiv (0)

Povolání

Přicházet věcem na kloub, to je moje. Záhady a tajemství dřív, seriózní kriminalistika teď jako povolání. Dělal jsem chvíli u policie, jako většina soukromých oček, ale narozdíl od téhle většiny jsem odešel sám. Zavšivenej šéf a brzdicí byrokracie, to nebylo nic pro mě.

Stal jsem se soukromým detektivem tak říkajíc na plný úvazek. Nedělám rozdíly v zakázkách, jsem docela šikovný a беру, na co si troufám. Nedělám jen velké kriminálníky a větší akce pro víc lidí. Já dělám sám. Sám si totiž člověk nic nepokazí. Jsem spíše racionální a umím nad věcmi uvažovat z mnoha úhlů. Umím se vžít do uvažování jiných lidí, což je zatraceně užitečná dovednost nejenom v životě soukromého detektiva.

Fakt

Každý problém má nějaké řešení.

Úplatek církve

Soukromost

(-)

Ten člověk měl bleděmodrou vázanku a drahý černý oblek. Doteď si nejsem úplně jistý, proč si vybrali mě, jak mě našli a co si od toho slibovali. V první chvíli jsem čekal kožený kufřík a spoustu dolarů v úhledných sloupečcích. Ale to se nekonalo. Ten muž s černou vázankou napsal na kus papíru částku. Měla osm cifer. „Tohle bude vaše, pokud bude osvobozen. Rozhodněte se dle svého vlastního svědomí.“ Druhý den na mém účtu přibýlo sto tisíc dolarů zálohy a já věděl, že bleděmodrá vázanka nepatřila lháři.

Fakt

Zálohu jsem vzal, měl bych teď rozhodnout podle toho. Leda že bych byl přesvědčen o tom, že se opak nikdo nedozví a že bude k něčemu dobrý.

Rodičovské selhání

Soukromost

(+)

Sociální pracovnice říkala, že to bylo způsobeno nedostatkem citové péče, pozornosti a zanedbáním výchovy. Když to slyším, připadne mi, jakoby mluvila o dítěti dvou feťáků z Harlemu. Netuším, kde se stala chyba. Věnovala jsem mu tolik pozornosti a péče. Ale stejně se mi během puberty odcizil. Myslela jsem si, že se to tak stává pokaždé. Začal se stýkat s podivnými lidmi, kouřit a celé noci byl z domu. Zkoušela jsem s ním o tom mluvit a nějak ho srovnat, ale už to nešlo. Měl čerstvě sedmnáct a svoji vlastní hlavu. Byla to moje vina, že můj chlapeček skončil takhle.

Fakt

Jsem poznamenána svým selháním – citlivá témata týkající se rodiny a zejména výchovy mě hluboce zasahují.

Zabití

Soukromost

(§)

(+, !Autonehoda)

Jak dlouho máte před očima tmou, když mrknete? Zkuste to. Je to zhruba desetina sekundy. A přesně tak dlouho trvalo tomu děcku, aby mi vlítlo pod auto. Během jednoho mrknutí se vyřítilo mezi zaparkovanými auty a vběhlo do silnice. Nejel jsem rychleji, než v tom místě čtvrti bylo povolené, byl jsem střízlivý – všechno bylo dobře. Ale stejně jsem tomu nedokázal zabránit. To dítě prý zemřelo o několik hodin později v nemocnici na vnitřní zranění. Jeho rodičům jsem se nikdy nedovážil vyjádřit soustrast. Nesebral jsem v sobě dost odvahy podívat se jim do očí. Možná to nakonec byl důvod, proč mě opustila moje tehdejší partnerka. Nedokázala žít se srabem – anebo s někým, kdo zabil dítě.

Fakt

Jestliže existuje Bůh, pak se sakra spletl. Ani já ani to děcko jsme si nezasloužili, co se nám stalo.

Nepotrestaný zločin

Soukromost

(§)

(-, !Důchodce)

Když nad tím s odstupem času přemýšlím, stejně mi není pořádně jasné, jak jsem něco takového mohl udělat. Byl jsem ve finanční tísní a na hlavu se mi sypalo hned několik věcí najednou. Ty peníze jsme nepotřeboval jenom pro sebe, ale opravdu jsem byl v nouzi. Tak jsem s kšiltovkou, černými brýlemi a plynovou pistolí vběhnul půl hodiny před zavírací dobou do kiosku, kde byl tehdy prodávač a párek jdoucí evidentně po prezervativech, a odnesl si odtamtud zhruba šest set dolarů. Nikomu jsem neublížil a nikdy mě nechytily. Stejně jsem byl ale tři další měsíce tak nervózní, že jsem každé ráno zvracel. Doteď sebou ještě škubnu, když slyším sirény.

Fakt

Zločin by neměl zůstat nepotrestán, ale o sebe se příliš bojím.

Pamflet proti Bohu (§)

Soukromost (0, !Učitel, !Bývalý kněz,
!V lásku boží, !Ve spravedlnost Boží)

Křesťanské náboženství mě zaujalo jako pojem. A čím víc jsem získával vhled do téhle problematiky, tím víc jsem si na něj dělal názor – a cítil potřebu ho někomu sdělit. Dal jsem tedy dohromady padesátistránkový esej zdůvodňující nesmyslnost náboženství – tehdy jsem se zabýval křesťanstvím – a předkládající konkrétní argumenty proti víře v Boha. Pod jménem „Nová Theodicea“ se stal v určitých sférách legendárním a rozvířil mnoho vášní. Církev jej označila za kacířský spis a pro mnoho ateistů se stal životním krédem. Chodily mi dopisy děkovné i výhružné, bylo to v důsledku spíše nepříjemné, o takovou popularitu jsem nestál.

Fakt

Záležitosti kolem spisu osobně považuji za uzavřené, ačkoliv některé tehdejší názory jsou ve mně stále živé.

Hněvivost

Soukromost (–)

Nemůžu za to. Teda ne ve smyslu, že bych to dělal schválně. Jsem už prostě takový. Snadno se rozčílím, i kvůli maličkostem. Stejně rychle jako mě to chytne, tak to i odezní a já se zase uklidním. Hloupé je, že pak stačí nějaká další jiná věc, abych se zase rozčílil. I když se to snažím ovládnout, stejně se mi to stane. Kdejaká hloupost mě vytočí a já pak křičím a třískám věcmi. Nemám to na sobě rád, opravdu ne... Ale netuším co s tím dělat.

Fakt

Nechám se snadno vytočit.

Stigmata (§)

Soukromost (–, !Vizionář)

Někteří lidé na internetu píší, že se jim začaly boží rány objevovat už v dětství. Mě tohle našťěstí minulo, mohl jsem mít poměrně normální dospívání. Poprvé jsem se v noci probudil a celé dlaně a nohy kolem kotníků a chodidel jsem měl od krve. Po umytí jsem ale neviděl žádnou ránu. Později se to začalo stupňovat, několikrát se mi to stalo dokonce v práci, ale to už se rány nezacelovaly, tedy ne rychleji, než je to u lidí běžné.

Doktoři se mým případem zabývali poměrně dlouho, ale bezvýsledně. Jediná lékařská diagnóza, které se mi dostalo, byla porucha krvetvorby se zvýšenou citlivostí ke zranění spodních částí končetin. Nakonec jsem si určil vlastní diagnózu a naučil se s tím žít.

Fakt

Dlaně mám plné jizev, které se pochopitelně snažím skrýt. Rukavice jsou v místnosti příliš nápadné, na ulici k nezaplacení.

Vydírání (§)

Soukromost (0, !Zaměstnanec boháče)

Dneska už nevěřím ničemu a nikomu. Myslela jsem si, že porota v procesech je vybíraná nějak náhodně a že naše identity jsou dobře utajovány, ale to je tedy omyl. Ani ne dva dny poté, co jsem dostala obsílku, ještě jsem ani neviděla nikoho, kdo by se o proces alespoň otřel, už u mých dveří stál ten muž.

Jeho nabídka se dala jen těžko odmítnout, mám totiž ráda své blízké. A jestli nebudu hlasovat pro vinu, „mohlo by se jim něco stát,“ jak řekl. Myslela jsem, že postoj jednotlivých členů poroty je tajný, že se zveřejní jen verdikt celku.

(Vazba)

Všechno vysvětlila první schůzka poroty, porotce Zaměstnanec boháče je právě ten muž.

Fakt

Ze strachu o své blízké se přikláním k vině obžalovaného, ale vhodná motivace může mé rozhodnutí změnit.

Nesoustředěnost

Soukromost

(+)

Koncentrace mi dělá dost problémy. Nedokážu vydržet u jednoho tématu, soustředit se na jednu věc nebo činnost. Mám ve svém životě rád dynamiku, něco se musí pořád dít. Televize ani knihy nejsou pro mě.

Když přichází nuda, začnu těkat očima po místnosti a pak mě to náhle přepadne a začne žrát. Vyplnit na úřadě papíry nebo udělat vánoční nákupy je pro mě téměř nadlidský úkol. Pracovat můžu jen s největším vypětím – pokud vůbec – a nejsem zrovna příkladem, jestli mi rozumíte.

Fakt

Úkoly vyžadující setrvalou pozornost nejsou pro mě. Dokážu se přemoci, ale bolí to a je to vidět i navenek.

Křest

(§)

Soukromost

(-, !V lásku Boží, !Ve spravedlnost boží, !Bývalý kněz)

Nebyl jsem pokřtěný jako malý, naši chtěli tohle rozhodnutí nechat na mě. Jsem jim za to vděčný, nicméně jsem v určitém věku, počátkem puberty, cítil potřebu se někde zařadit. Nedokážu říct, jak mě napadlo, že zrovna křest je to pravé. Ale prostě se tak stalo, nechal jsem se pokřtít a udělal tak první krok k Bohu.

Jenže později se mé názory poněkud vyvinuly a dnes cítím to, že jsem pokřtěný, spíše jako přítěž. A zároveň je mi líto, že jsem nechal církev provést rituál, za které se teď stydím – vnímám to jako jakousi formu rouhání.

Fakt

Cítím poznamenaný a trochu vinný, že jsem se nechal pokřtít. A trochu jako podvodník.

Rozvod

(§)

Soukromost

(0, muž, !Třetí vdavky)

Ona byla moc fajn, bylo to skoro ideální, moje první láska, o které jsem si myslel, že musí být opravdová, že to jinak nejde. Padli jsme si do oka hned a vzali se brzy, což se později ukázalo jako velká chyba. Rozdíl, jak už to tak bývá, vypluly na povrch a my zjistili, že se jednoduše nesneseme.

Rozvedli jsme se asi dva roky poté, co jsme se vzali.

Fakt

Ideál neexistuje, život je jen sbírka kompromisů.

Vazba

Onou partnerkou je porotkyně s modulem Třetí vdavky.

Třetí vdavky

(§)

Soukromost

(0, žena, !Rozvod)

Byl moc fajn, ačkoliv s odhledem si uvědomuji, že ani nevím, na co mě tehdy sbalil a jak je možné, že nám tohle „něco“ vydrželo skoro dva roky. Byl milý a pozorný, ale rychle si na manželství zvykl, až příliš rychle. Kdy mi naposledy donesl kytku? Stal nepozorným a já si vedle něj připadala zbytečná. Nepotřeboval mě a já si později uvědomila, že nepotřebuji jeho.

Druhé manželství bylo úplnou noční můrou. K tomu tématu se mi nechce vracet.

Dnes jsem vdaná potřetí a už teď cítím, že jsem možná měla zůstat svobodná. Ale zase jsem se poučila a třeba budu schopná náš vztah udržet. A třeba i lásku.

Fakt

Za všechno se člověk musí bít.

Vazba

Mým prvním manželem byl porotce s modulem Rozvod.

Potlačovaná homosexualita (§)
Soukromost (+)

Měl jsem celkem normální dospívání. Absolvoval jsem několik intimních sblížení se ženou a myslel si, že se mi to líbí. Jaký byl ale můj omyl.

Když jsem zjistil, že se mi líbí muži, nejdřív jsem byl spíše zaražený. Časem se ale dostavilo zhnusení nad sebou samým, které se umocňovalo pokaždé, když jsem se nechal v uličce za barem ojet.

Fakt

Nedokážu s tím bojovat, nedokážu napravit sám sebe, ale o to více se mi všechny buzny hnusí.

Vazba

Porotce s Otevřenou homosexualitou mě pořádně vytáčí.

Otevřená homosexualita (§)
Soukromost (0)

Měla jsem celkem normální dospívání. Absolvovala jsem dokonce několik intimních sblížení s muži, ale nějak to nebylo ono. Ani nevím, jak se to sešlo, ale jednou jsem to zkusila se ženou a zažila svůj první orgasmus. Prvotní nejistotu jsem ze sebe rychle setřepala, kamarádi mě celkem podrželi a já si našla partnerku, která ze mě asi musela být na nervy, ale nějak to se mnou přežila a jaksi mě zasvětila.

Časem jsem si na to, že jsem homosexuál zcela zvykla se vším, co k tomu patří – i na odmítavost okolí a místy až hrubé chování jistých vymazaných palic. Neříkám, že jsem kdovíjak šťastná, že jsem teplá, ale taková jsem a jsem s tím srovnaná.

Fakt

Být homosexuál by mělo být úplně normální.

Vazba

Porotce s Potlačovanou homosexualitou potřebuje jen trochu pochopení. Ještě se sám se sebou nevyrovnal. Škoda, že to dává najevo tak hloupě.

Přecitlivělost
Soukromost (0)

Nejsem si jistý, jestli jsem byl takový vždy. Všechno si prostě hodně беру. Stačí třeba smutný film, hned brečím jako želva. Svůj první rozchod si pamatuji doteď jako jednu z největších tragédií svého života. A druhý a třetí. Lidi jsou na sebe zlí, taky jsou zlí na mě. Jedna půlka světa hladoví a druhá si háže navzájem kameny po hlavách.

Život je sled tvrdých událostí, které je těžké snášet, ale tím krásnější je ho žít. Svět má tolik co nabídnout a my po něm jen dupeme, jako by to byl koberec, co se dá vyměnit.

Fakt

Všechno si hrozně беру.

Jiná – alternativní

Víra (0)

Ano, věřím tomu, že nejsme sami. Že je něco, co nás přesahuje, co dává smysl naším krokům a našemu jednání. A ne, nemyslím si že je to křesťanský Bůh. Nepotřebuji žádného prostředníka k tomu, aby mi řekl, v co přesně mám věřit, jak mám věřit a kdy v to mám věřit. Křesťanství je fabrika na víru a tu já nechci podporovat.

Tenhle proces je na tom podobně. Nevím sice, k čemu je komu dobrý, ale ani na vteřinu jsem si nikdy nemyslel, že bychom tu skutečně soudili Boha. Tohle bude otázka politiky, lobby proti církvi, lobby pro církev, veřejného mínění a já nevím čeho všeho ještě. Ale rozhodně ne Boha. Je to jen kupčení s vírou a smutná fraška pro média.

Fakt

Nikdy nepřistoupím na možnost, že zde opravdu soudíme Boha, což čas od času rád připomenu.

V Lásku Boží

(§)

Víra (+, !Křest, !Pamflet proti Bohu)

Bůh je milosrdný. I když jsme špatní, zlí nebo hřešíme, stejně nás miluje. A jsem pevně přesvědčený, že láska je také jedinou cestou k šťastnému životu. Je potřeba milovat své bližní, stejně jako všechny lidi na světě. Neptat se proč a co z toho; jenom dávat to nejlepší, co v sobě máme. Je snad vznešenější a krásnější způsob života?

Koušeme do ruky, která nás krmí. Celý tenhle proces je jen další z hříchů lidstva proti laskavosti Boha. K čertu, ptám se, kdo jsme, že Boha chceme soudit? Kdo vidí všechny jeho plány v jejich nezměrné šíři? Nepřísluší nám ptát se, proč se věci dějí a snažit se najít smysl v Božích plánech. On nás miluje a vše, co dělá, je pouze z lásky k lidskosti ve všech jejích formách. Musíme se přestat ptát a začít žít svoje životy tak, abychom se nemuseli stydět.

Fakt

Verdikt musí být vyneseno, ale není to verdikt nad Bohem. To jen zpečetujeme lidskou hloupost.

Ve Spravedlnost Boží

(§)

Víra (+, !Pamflet proti Bohu, !Křest)

Myslím si, že všechno na světě se děje z nějakého důvodu. A stejně tak se nám všechno dříve či později vrátí. Boží mlýny melou, však víte. Možná to tak na první pohled nevypadá, ale jsem přesvědčený, že vše na světě je spravedlivé. Stejně jako nebude viník hned potrestán, tak ani laskavec nebude hned odměněn, ale jednou se všechno splatí. Všechno se v oblouku vrátí tam, kde to začalo. Bůh je spravedlivý; vím, že je to tak.

Je přirozené, že lidé nevidí celý rozsah Božích plánů a proto se cítí ukřivdění a podvedení. A jeden ze způsobů, jak dávají lidé najevo, že jsou vyděšení, sami a ztracení, je tenhle soudní proces. Chápu je, ale pletou se. Všechno na světě má smysl z Boží vůle. Každá bouřka, každé neštěstí vede k něčemu většímu a důležitějšímu. Není v lidských silách to pochopit – ale mělo by být lidskou povinností to přijmout.

Fakt

Nejraději bych se tomuhle rouhání vyhnul, ale verdikt musí být vyneseno. Důsledky? Nepředstavitelné.

V Dobré konce

(§)

Víra (–, !Fatalista)

Nakonec bude všechno dobré. Není to dobré? Nejsme na konci.

Nevím, jestli za to může Bůh, vyšší prozřetelnost, náhoda, nebo co. Ale jsem přesvědčená, že všechno nakonec dobře dopadne. Není to nějaký naivní dětský optimismus, opravdu věřím, že všechny věci na světě se urovnají a nakonec vše dobře dopadne. Svět už tak funguje. Stačí jenom vytrvat ve své snaze.

Netuším, proč tenhle proces doopravdy vzniknul. Možná že jsou lidé opravdu vyděšení tím, že neví, kam se svět řítí. Možná se cítí podvedení a jsou rozčilení. A možná za tím stojí něco úplně jiného, kdo ví. Tohle rozhodnutí mi nepřísluší.

Fakt

Já sama ještě nevím, jak budu hlasovat. Je to těžký problém. I kdyby Bůh nebyl, nemůžeme ho odsoudit neprávem.

V Povinnost

Víra (–)

Víra v Boha je jenom rámec, ve kterém všechno může fungovat – anebo nefungovat. Ve skutečnosti jsem ale přesvědčený, že to nejdůležitější je, jak se lidé zhostí svého života. Ať už mají být otcem, ženou, studentem, pracantem... Kýmkoli. Musí se toho chopit a plnit povinnosti téhle role se vším, co k tomu patří. Víra je jen vedlejší přístup k věci. Důležité je, jak dobří jsme ve svých životních úlohách.

Teď se mou rolí stává být porotcem. Udělám tedy všechno pro to, abych tenhle úkol splnil jak nejlépe umím. Nastuduji si spis, projdu všechna svědectví a zaujmu názor dle mého nejlepšího vědomí a svědomí. Nezáleží na tom, jestli se teď soudí Bůh nebo člověk, moje role v tomhle je už daná.

Fakt

K procesu přistupuji jednoznačně zodpovědně a nerad bych viděl, že je tomu tak u ostatních není.

V Lidskost

Víra (–, !Dravec)

Co je smyslem života? Hluboce věřím tomu, že odpovědí je prostě: „Být dobrým člověkem.“ Uvědomuji si, jak naivně to zní, ale ať přemýšlím jak chci, nepřicházím na jinou odpověď. Všechno je pomíjivé, kromě sbírky okamžiků našeho života. A pokud budeme všichni žít jak nejlépe dovedeme, s ohledem na ostatní a se zřetelem na naši lidskost, laskavě a uvědoměle, pak přece nemůžeme žít špatný život.

Nevím proč tenhle proces začal, opravdu nevím. Nejsem si ani jistá, jaká je odpověď na otázku, kterou nám kladou. Budu o tom muset hodně přemýšlet, nechci odpovědět ukvapeně. Ale ať už se v téhle Boží obžalobě rozhodnu jakkoli, stejně pořád věřím tomu, že pro dobrý život je nutné být i dobrý člověk.

Fakt

Pokud někoho považuji za dobrého člověka, automaticky jsem mu nakloněna.

Ateista

Víra (0, !Soutěžící)

Je to jednoduché – nic jako Bůh neexistuje. Já věřím sám v sebe. Věřím, že co si udělám, to mám, že co si zaseji, to si taky sklídím. Nedovedu si představit, co dnes, v době vědy a několikáté renesance rozumu, vede lidi k tomu, aby se jako stádo šikovali pod křídly církví a mlátili svým čelem o zem ve snaze zalíbit se smyšleným božstvům.

Tohle já mám uzavřené a vyřešené. Kdyby nějaký Bůh opravdu byl, byl by to pěkný neřád, takže bych se s ním stejně nechtěl bratříčkovat. Stačí se podívat na všechn ten hnus kolem. Myslím, že je mnohem rozumnější přiznat si, že si za to můžeme sami. Zničili jsme si zem pod nohama a za chvíli se zadusíme vlastními zvratky. „Já za to nemůžu, že mám rakovinu plic,“ ale houby, dvacet let kouří jako fabrika a teď by chtěl boží milosrdenství. To zrovna.

Tady být musím, ale že bych si od tohoto procesu sliboval víc, než článek v novinách, to ne. Tak ať už je to za námi.

Fakt

Nikdy neuvěřím v existenci Boha.

Penězoměněc

Víra (0)

Moc byla jedna z prvních věcí, která lidi zajímala bez rozdílu věku, kasty nebo barvy kůže. Dokonce i v těch nejzapadlejších a nejubožejších societách si somráci mezi sebou vymezovali kompetence, kdo koho přechťurá. A moc, to jsou dneska peníze, o tom není pochyb.

Za peníze si dnes lze koupit úplně všechno a taky úplně každého, což je dost hrozná představa, ale zároveň tak nějak fascinující, že? Je dobré mít nějakou moc. Alespoň tolik, aby jeden člověku nemohl dělat na hlavu. Trocha moci je dobrá, trocha peněz je dobrá, ale hodně velká fůra peněz je ještě lepší. Moc je droga, peníze jsou droga, peníze jsou moc. Je to jak s těmi začarovanými kruhy v obilí. Něco na tom je, je to světské, spočitatelné a dává vám to pocit, že máte navrch.

Fakt

Peníze mají moc. Jak do toho zapadá Bůh? Má Bůh peníze?

Sektářka

Víra (0)

Smysl mému životu dala až sekta. Před tím jsem nevěděla, kam patřím ani kam se v životě vydat. A jednoho dne prostě zazvonili u mých dveří a nabídli instantní spásu nad šálkem kávy. Otevřela jsem své srdce a přijala lásku lidí, které bych jinak odsoudila jako nezajímavé nebo odpudivé a sebe tak vrhla do temnoty nevědomosti. A oni otevřeli svá srdce a přijali mě jako ztracenou dceru.

Odsoudit Boha je jednoznačně velké sousto. V první řadě mě ohromila samotná žaloba a v druhé pak skutečnost, že se to k dostalo opravdu až k soudu. Nechci odsoudit Boha, ale kdo bychom byli, kdybychom si mysleli, že je to možné.

Fakt

Není to Bůh, koho zde soudíme, jsme to my.

Přelétavec

Víra (–)

Dneska je těžké najít si životem cestu. Jeden ani neví, jestli se má dát na nějaké náboženství, nebo raději na modlitbičky ke svému nitru. To je samé „zpověď tady“ a „zpytovat svědomí tam“, všichni se obalili svými doktrínami.

Je tolik možností a já už jsem zkoušel mnoho z nich. Jde o to, že skoro všechny mají něco do sebe. Už jsem navštívil chrámy všech světových náboženství, zkoušel jógu, tai-či. Můj život je plný malých obřadů a rituálů, kterými vítám den a zdravím noc. Někdy už mi to skoro leze na nervy, je to skoro jako když jsem se jako dítě snažil chodit po dláždění tak, abych nešlápl na spáry. Musím pozdravit všechny duchy a těch spár je tolik a mé nohy jsou tak zatraceně velké.

Fakt

Nevím, k čemu se mám přiklonit, ale k náboženství i Bohu chovám veliký respekt. Když už pro nic, tak pro jistotu.

Muslim

Víra (+)

Je těžké žít dnes v Americe a být Muslimem. Samozřejmě, je to země plná tolerance, máme tu své chrámy a svátky. Ale přeci jen. Pár sebevražedných atentátníků tmavší pleti se někde objeví, udělají nepořádek a lidi se na nás pak dívají – no divně, jako bychom za to mohli.

O to zajímavější (a myslím tím horší) je narodit se jako zbožný běloch a Muslimem se stát – to je místními vnímáno jako čiré šílenství. Jak paradoxní, země plná pokrytců. Na jedné straně absolutní svoboda a tolerance, na druhou stranu symbol xenofobie, rasismu a mnoha dalších neduhů. Amerika je pro Muslimy otevřená i uzavřená zároveň. Ale stále je to Amerika.

Fakt

Říkám si, jestli nakonec Alláh a křesťanský Bůh nejsou jedna a ta samá entita. Možná nejsem dobrý muslim.

Vymítač

Víra (+)

Víra je dobrá k manipulování lidí. Tak například lidi věří, že dostanou výplatní pásku a tak pracují. Lidi věří, že za peníze si koupí pořádný kus života a tak je chtějí. Církve jdou v tomhle ještě mnohem dále, že. Ony totiž už nepracují s materiálními hodnotami, ony pracují s nadějí a příslibem. Je to skoro geniální, kdyby to nebyl takový šmejd.

Nikdy jsem nepatřil mezi ty, co by si řekli: „Co nadělaš.“ Já jsem si vědom toho, že za sebe a své okolí nesu zodpovědnost. Celá ta věc okolo víry je jen způsob, jak lidi levně nakrmit, vlastně ani nepotřebujete nic v ruce, víra je nejlepší chléb – no to tedy! Společnost musí otevřít oči a postavit se na vlastní nohy nebo alespoň berle. Svět není ovládán jako jedna velká světelná křižovatka někde shůry. Až pochopíme, že jsme to my, kdo řídí provoz, můžeme udělat první krok na cestě k osvobození.

Fakt

Víra = náboženství. Náboženství = manipulace.

Rouhač

Víra (0)

Zapomeňme teď na běžnou představu o tom, co to znamená rouhání. Neplivnu na kříže, nemočím na zeď kostela, ani netelefonuji při bohoslužbách. Já jen třeba často беру jméno Boží nadarmo, nectím striktně destero a nerespektuji autoritu církevních pohlavářů. Nemusím to nezbytně dělat úmyslně, jen mi to tak ujíždí. Občas se rád pustím do pseudoodborné teologické debaty třeba nad smyslem života a rolí Boží v něm a je to – už střílím argumenty, které si s pokorou příliš nezadají.

Fakt

Rouhám se.

Demagog

Víra (+)

Víra je tak trochu moje nevěstka. Překrucuji si Slovo Boží tak, jak se mi to zrovna hodí. Nevylučuje to ani víru ani ateismus, prostě se k tomu staví nevyhryněně. Skutečnsti vytrhuji z kontextu a používám je ve spojení, v jakém nebyly míněny a tím vyzní jinak.

Rád se tu a tam odvolám na nějaký článek, který jsem někde četl. Třeba jen větu. Nebo si vymyslím autora a připišu mu nějaký zásadní citát, kterým podporuji své řečnění. Někdy mě někdo přeci jen chytne za slovo, ale většinou se z toho rychle vykrotím a třeba na chvíli stáhnou, abych zase nabral síly. Je to malinko jako sport, ale spíše pořádný zlozvyk.

Fakt

Rozebírání víry pojmám demagogicky.

Anarchista

Víra (0)

Od doby, kdy jsem se začal profilovat jako osobnost jsem cítil potřebu vymezit se vůči své rodině, vůči kamarádům a škole. Miloval jsem narušování systémů a zaujatě pozoroval jejich reakce na moje buřičství.

Tenhle spor je už díky své – no přiznejme si to – absurditě předurčen k mé bedlivé pozornosti. Je potřeba vyzkoušet, co vydrží. Nemusím nutně všechno rozebrat, důležité je zkusit, zda je slabé místo opravdu slabé, když se nějaká příležitost naskytne. Vlastně se jen starám o kvalitu. A nebo mě to jednoduše baví.

Fakt

Chci zkusit poškodit jakýkoliv systém; v tomto případě se samozřejmě nabízí celý spor nebo křesťanství.

Dříc

Životní styl

(+)

Já jsem nic v životě nedostal zadarmo. A jsem tomu rád. Člověk by si měl každou výhru ve svém životě vydřít, jinak je to jenom poloviční výhra. Začal jsem úplně na dně a prací a úsilím jsem se z něho dostal. Netvrdím, že to vždycky bylo snadné a že jsem leckdy neměl chuť s tím praštit, ale vydržel jsem. Věřím totiž tomu, že člověk, který si svoje štěstí neodpracuje, na něj nemá nárok. A pokud na světě něco nenávidím, tak jsou to povaleči, kteří prožívají svoje prázdné životy a nadarmo tu jí chleba. Jsou zbyteční, protože za svoje místo a štěstí na světě nezaplatili potem a snahou.

Fakt

Nesnáším znevažování poctivé práce a to pro mě představují i lidé, kteří ke svému jmění přišli „jinak“.

Konformista

Životní styl

(-)

Promiňte, omlouvám se, ale nebyl jsem si jistý, co sem mám uvést. Neviděl jsem formuláře ostatních a nerad bych sem napsal něco, čím bych třeba narušil vaši jednotnou koncepci. Nebo se nějak odlišoval. Není to tím, že bych neměl fantazii nebo nebyl kreativní. Jen nechci příliš vystrkovat hlavu nad ostatní dav. Všichni lidé mají daný určitý směr, kterým jdou. Dělají určité věci, které jsou osvědčené a nějak fungují. A já je nechci měnit. A nechci se ani odlišovat; všichni takoví, nakonec dostanou přes prsty.

Fakt

Pokud ale půjdu s proudem, nic se mi nestane.

Nezdolný

Životní styl

(0)

Život mi neustále staví do cesty překážky. Sotva jednu překonám, hned mám v cestě další. Jsou jich spousty. Láska, práce, finance, rodina, zdraví. Nekonečně pestrý výběr věcí, se kterými se musím nějak poprat nebo vypořádat. To je věc, kterou na životě miluju. Když nad něčím takovým zvítězíte, je to pak totiž okamžik, kdy jste – a kdy to i naplno cítíte – živí. Pokud by všechno šlo hladce, staly by se z lidí jen tupé ovečky pasoucí se v zaběhaném stereotypu. Rvát se o lepší den, to je život. A je mi jedno, jak těžký problém vyvstane, jak hrozně se věci pokazí a jak nepříjemné to může být; protože já všechno překonám. Všechno zvládnou. Jsem totiž živý.

Fakt

V mém úsilí nedokáže nic zastavit – tak leda odklonit – stěží a pouze dočasně.

Alibista

Životní styl

(0)

Co si o tom myslím? Ano, svým chováním tuhle situaci prakticky vyvolala. Kdyby nebyla tak pokrytecká, nic z toho by se nestalo. To byl taky důvod, proč jsme se tehdy pohádali. Kvůli tomu jejímu sobectví. Snažil jsem se celou situaci nějak zmírnit, ale ona se chytla některých maličerností a hledala na mě jenom to špatné. Nedalo se s ní rozumě diskutovat, ona už je taková. Tak jsem jí přestal poslouchat. Myslím, že její hlavní problém spočívá v tom, že pořád hledá chyby na straně druhých, místo toho, aby šla do sebe. Je to taková alibistka.

Fakt

Chyby hledám vždy nejdříve na straně druhých i přesto, že jsem si svých někdy tak nějak vědoma.

Pesimistka

Životní styl (0)

Není to tím, že bych si tenhle pohled na svět vybrala. Já hrozně závidím lidem, kteří jsou plní optimismu a všechno se jim vede. Taký bych taková chtěla být, ale prostě nejsem. Mrzí mě to. Nedokážu se na to dívat jinak. Každá věc, kterou jsem kdy zkusila, ve mém důsledku nakonec skončila špatně. Je tedy moje chyba, když očekávám, že takhle dopadnou i ostatní věci? Je to jednoduše zkušenost. Ve mém životě se všechno nakonec pokazí, tak jsem se s tím jednoduše naučila žít. A vždycky to předpokládám. Není to potom takový šok.

Fakt

Všechno nakonec dopadne...až na dno.

Mecenáš

(§)

Životní styl (–, !Zkrachovalec)

Máloco na světě je tak úžasného, jako ostatní lidé. Mají tolik nápadů, tolik různých tužeb a spoustu kreativity. Jsem moc rád, když někomu můžu pomoci dosáhnout toho, co chce. Je mnoho způsobů, jak ostatní v jejich tužbách podporovat. Nejen peníze, ale třeba i vedení různých dílen, vyučování, nebo jenom povídání s lidmi a snaha vštípit jim odhodlání k tomu, aby s nebáli a začali něco dělat. Já sám nemám žádný dar. Nejsem talentovaný, nejsem umělec. A proto mě tak mrzí, když někteří mrhají tím, co mají od Boha. Proto jim všem chci pomoci roztáhnout křídla.

Fakt

Jestliže v někom vidím potenciál, snažím se ho různými způsoby podpořit.

Oportunistka

Životní styl (0)

Život je jedna velká příležitost. Bylo by naivní se domnívat, že se mi daří jen tak se u něčeho vyskytnout. Člověk si musí umět příležitosti vytvářet. Jestli z nás má zbýt jen hromádka popela nebo ne, nehraje roli. Důležité je, jak jeden žije právě teď. Kariéra není navždy, ale to, co jejím prostřednictvím můžeme udělat, dává možnost vytvářet hodnoty.

Musíte umět využít situace, najít si její centrum, kolem kterého se obtáčí a hrozně nenápadně do něj vrazit svůj klín. Když můžu, jdu; když nemusím, skočím.

Fakt

Nenechám si ujít žádnou příležitost, která by mě v důsledku mohla nějakým způsobem obohatit.

Povaleč

Životní styl (–)

V pátek už snad nikdo nepracuje, ne? Pátek je můj oblíbený den. Je to den, kdy se po cestě domů stavím v půjčovně pro nějaká DVD, nakoupím kukuřici a kolu a zahájím svůj víkendový maratón.

Nenávidím pondělky. To se dobelhám zpátky do práce a musím zase přinejmenším celé čtyři dny předstírat, že pilně a zodpovědně pracuji, aniž by mě to unavilo a aniž bych to skutečně dělal. Jo, mám už svá místačka, to jo.

Co můžeš udělat dnes, udělej příští pondělí. Když je něco důležité, pravděpodobně se najde někdo, kdo to udělá za mě.

Fakt

Hlavně klídek. Když je někdo po ruce, nezdráhám se na něm nechat, aby se postaral.

Bohém (§)
Životní styl (+, !Fatalista)

Můj život má mnoho podob a já sám mám snad ještě více tváří. Zkusil jsem mnohé a byl jsem leckde. Brodil jsem se bahnem a slunil se na strmé ploše výjimečnosti. Spal jsem se ženami všech barev a s muži všech tvarů. Nepamatuji si jména všech těch drog, které jsem zkusil. Nevstávám před polednem a nechodím spát před půlnocí. Když je slyšet tep společnosti, musím položit ruku na její srdce.

Protože život je lunapark a já jsem si koupil lístky na všechny atrakce až do zavíračky. Já nebudu sedět u stánku s občerstvením, když můžu jet horskou drahou velkoměsta a srčit hlavu mezi bujná prsa lidskosti, div že se nezačusím.

Fakt

Nikdy nepřipustím marnost života. Letargie a povalečství mě vytáčí.

Cynik
Životní styl (+)

Nemůžu za sebe. Kamarádi mi vykládají, že jsem zlá, ale jsou to právě oni, kdo mě k tomu dotlačili. Kdyby všichni měli ve svých řečech alespoň za mák reality tak, jak se dušují, nemusela bych je pořád vláčet na světlo. Jak řekl už Oscar Wilde, cynismus je umění vidět věci takové, jaké jsou, a ne takové, jaké by být měly.

Zkrátka mám ráda věci hezky rovné a když už jsou křivé, tak ať jsou alespoň jasně vidět. Takovou férovost vám dnes nikdo nedá. Já jo, zadarmo. Co z toho mám? Co je vám do toho?

Fakt

Když se někdo výrazně mýlí nebo plácá nesmysly, nedokážu ho na to neupozornit. Černý humor je zbraň.

Vydedělec
Životní styl (–)

Prostě se mi moc nedařilo, no. Nebylo to tak vždycky, ale pak to nabralo opravdu rychlý spád. Lidi mě nemají rádi – sousedi mě nezdraví, partnerku nemám.

Podstatné je, že teď už je to oboustranné, já taky nemám rád lidi. Lidi jsou parchanti a nejlíp udělám, když se jim vyhnu obloukem. Kdybych si uměl rozdělat oheň v krbu, odstěhoval bych se někam do národního parku do dřevěné barabizny a reguloval stav medvědů. Nejsem hodný člověk, nemějte mě rádi. Nebo jak je libo.

Fakt

Ve společnosti většího počtu lidí se necítím dobře, protože nemám rád lidi obecně a oni nemají rádi mě.

Svině (§)
Životní styl (+, !Samaritánka)

Život není peříčko a já taky nejsem peříčko. Udělám cokoli, abych si žil trochu na úrovni. Nevadí mi lhát, podvádět, porušit slib. Je to jen otázka vnitřního ustrojení a věřte, že já jsem ustrojený opravdu efektivně.

Rád se navážím do lidí, když se naskytne příležitost a ořukávám si tak, jak moc s nimi jeden může počítat. Nebojím se využít kohokoliv k čemukoliv, pokud z toho něco budu mít, samozřejmě. Taky se nebojím poskytnout cennou radu: Třeba jsem jednou takhle nějaké individuum, co se snažilo pomoci ožralovi, co se zblbl na ulici, upadl a vyválel se v tom. Vysvětlil jsem mu, co si o tomhle samaritánství myslím, ten chlap byl troska a nezasloužil si nic než uhnít ve svých zvracích. Jo jsem svině – vím to, žiju s tím a víte co? Jsem sakra spokojená svině.

Fakt

Pokud mohu situaci obrátit ve svůj prospěch využitím nebo zmanipulováním někoho jiného, neváhám.

Pozér

Životní styl

(0)

Člověk si musí udržet určitou úroveň. Mít o fous navrch, jestli si rozumíme. Je jedno, jestli je to auto, hadry nebo podniky, ale zase v tom musíte mít jasno. Můj životní styl znamená vypadat vždy lépe, než se cítíte a působit úžasněji, než ve skutečnosti jste. Ne že bych tedy potřeboval něco dohánět.

Cesty jsou různé, někdo je pozérem v konverzaci, jinému je metou moc nebo alespoň vzbuzení dojmu, že ji má. Hlavní je skrýt své chyby a místo toho do výkladní skříně postavit něco, co stojí za zhlédnutí. Kdo dneska stojí o nějaké chudáky? A já tedy rozhodně nejsem chudák.

Fakt

Působit přirozeně ale hlavně vždy úžasně, o to jde.

Nezodpovědný

Životní styl

(-)

Většinou mi do toho jen vleze něco jiného. Někdy se mi nechce a celý den ztrávím u televize. Občas mám prostě špatnou náladu nebo jen nemám náladu na to dělat, co se po mě chce. Jindy upřednostním něco zajímavějšího a ostatní věci odsunu na později. Zítra je taky den je mé životní motto.

Nese to s sebou samozřejmě spoustu problémů. Člověk se třeba docela těžko drží v zaměstnání, ale tam je ještě silná motivace, takže to jde překonat a pracovat víceméně zodpovědně. Někdy se mi nechce soustředit a tak nechám myšlenky jen tak klouzat a splývat. Holky to nemají vůbec rády.

Moje okolí mě díky tomu všemu má za nezodpovědného a tím asi trochu jsem. Myslím, že většinou trochu přeháním, ale je pravda, že si vybavuji pár svých excesů.

Fakt

Smysl pro povinnost je mi cizí.

Stírač

Životní styl

(+)

Nemůžu si pomoci, ale je to maximální slast, když můžu někoho setřít. Svůj život jsem prostě upravil tak, abych měl společensky a intelektuálně navrch nebo alespoň budil ten dojem. Miluju ten výraz, když se podaří nějaký fajnový zápich a někomu druhému dojdou slova. Prostě už nemůžu.

S lidmi jednáám obvykle z patra. Ne přímo namyšleně, jen jistě. Protože oni prohrávají už jen tím, že nechtějí hrát. A já tuhle hru hrát umím a hraju ji rád.

Fakt

Nenechám si ujít příležitost někoho setřít.

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?

Otázky k zodpovězení před hrou

1. Jak zodpovědně se stavím k procesu?
2. Považuji Boha na počátku porady za vinného či nevinného?
3. Co by mohlo změnit můj názor?
4. Co je nejvýraznější extrovertní rys mé postavy? Jak často/výrazně jej budu během hry ztvárňovat? A co další výrazné rysy?
5. Ke kterému z porotců mi modul určil vztah a jaký je?